

SUSPINELE PĂRINȚILOR
PENTRU COPIII LOR NEMÂNTUIȚI

SUSPINELE
PĂRINȚILOR
PENTRU COPIII LOR
NEMÂNTUIȚI

EDWARD LAWRENCE

SUSPINELE PĂRIŢILOR PENTRU COPIII LOR NEMÂNTUIŢI

Edward Lawrence

© 2019 Asociația MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiare, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Publicat în original sub titlul *Parent's Groans over Their Unsaved Children* (1681).

Traducerea, editarea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA. Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Citatele biblice notate cu acronimul NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR, 2007). Copyright Biblia Inc. Folosit cu permisiune. Toate drepturile sunt rezervate.

Versiunea electronică a acestei cărți este disponibilă GRATUIT pe pagina noastră de internet.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

- imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;
- imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);
- stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portaluri sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.
- copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaluri, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Citiți politica de copyright completă la adresa: magnagratia.org/copyright.html

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

CUPRINS

<i>Prolog</i>	7
<i>Introducere</i>	21
<i>Capitolul 1. Părinții evlavioși pot avea copii necredincioși</i>	25
<i>Capitolul 2. Copiii necredincioși sunt o mare sursă de suferință pentru părinții lor</i>	41
<i>Capitolul 3. Cum să reacționăm când avem copii necredincioși</i>	63
<i>Capitolul 4. Prevenirea acestei nenorociri</i>	69
<i>Capitolul 5. Îndemnuri pentru copiii necredincioși</i>	95
<i>Un cuvânt de final</i>	121
<i>Scurtă biografie a lui Edward Lawrence</i>	123
<i>Despre MAGNA GRATIA</i>	

*Publicată spre folosul tuturor, dar în special spre
folosul părinților credincioși și a copiilor lor.*

*„Totuși ei n-au ascultat de glasul tatălui lor, căci
Domnul voia să-i omoare.” – 1 Samuel 2:25*

PROLOG

Dragii mei copii,

Sunt conștient de lipsa mea de merite și de nepotrivirea de a tipări ceva din gândurile mele. În urmă cu peste 20 de ani, prin puterea și îndurarea lui Dumnezeu, am fost scăpat din ghearele morții într-un mod neașteptat. Din acest motiv am scris atunci cartea intitulată *Puterea lui Hristos asupra Bolilor Trupești* (în original, *Christ's Power over Bodily Diseases*). N-aș fi devenit niciodată autorul cărții de față dacă nu ar fi fost doi dintre voi, dar în mod special unul, care să mă fi făcut să par că sunt tatăl nebunilor.

Vouă, celor doi la care m-am referit anterior nu vă voi spune nimic în mod particular, decât că pocăința adevărată și roadele ei, reflectate într-o viață radical și permanent schimbată, vor fi slava voastră și bucuria mea. Dar dacă urâți să fiți schimbați (Dumnezeu să vă ferească de asta!), voi susținea și voi plânga până când voi muri pentru pierderea copiilor mei; însă voi, neavându-L pe Dumnezeu, veți fi chinuți în Iad pentru toată veșnicia.

Copiii mei! Nu am lucruri ale lumii acesteia pe care să vi le las moștenire. Cred că Dumnezeu este înțelept pentru că nu m-a considerat vrednic să îmi dea spre administrare astfel de lucruri; dar este suficient pentru noi dacă Îl avem pe Dumnezeu de partea noastră, chiar dacă nu putem spune că bogățiile lumii acesteia sunt ale noastre. Unii dintre voi vă amintiți cu plăcere cum ne închinam împreună lui Dumnezeu, cântând cu bucurie cuvintele următoare: „*Mai mult face puținul celui neprihănit, decât belșugul multor răi*” (Psalmii 37:16-20). Vă las acum această scrisoare, care conține sfaturi și îndemnuri de la tatăl vostru bătrân, iubitor și credincios, care vede înaintea lui moartea, care vă privește în ochi și Îl vede în același timp pe Judecător cum stă la ușă. Aceste cuvinte vă vor vorbi după ce moartea mă va reduce la tăcere. Vă scriu despre aceleași lucruri despre care Dumnezeu, Hristos și propriile voastre conștiințe vă vorbesc, și toate aceste lucruri vă sunt spuse în auzul întregii lumi.

1. Puneți un preț real pe ființele voastre, căci nu Îl puteți iubi pe Dumnezeu și pe Hristos dacă nu vă iubiți pe voi înșivă¹. Voi sunteți acel fel de ființe create mai presus de orice alte ființe vizibile, și numai puțin mai prejos decât îngerii. Sunteți capabili să Îl cunoașteți, să Îl alegeți, să Îl iubiți

---

¹ **iubiți-vă pe voi înșivă** – autorul nu se referă la ceea ce noi numim azi psihologie modernă. Dimpotrivă, el atrage atenția asupra nevoii cititorului de a înțelege că sufletul său este o creație a lui Dumnezeu care va trăi veșnic. Când punem preț pe existența veșnică, conștientizarea acestui lucru ne conduce la a lua serios în considerare chemarea lui Dumnezeu de a ne pocăi și a crede în Hristos.

și să găsiți plăcere în Dumnezeu; capabili să vorbiți despre El și capabili să vă bucurați continuu în El. Sunteți dintre acele ființe în a căror fericire Dumnezeu Își glorifică toate trăsăturile Sale excepționale. El a creat această lume pentru om. El I-a poruncit singurului Său Fiu să Se jertfească pentru om și L-a trimis să se nască, să trăiască, să moară, să învieze și să mijlocească în cer pentru om. El a descoperit toate adevărurile credinței creștine spre binele omului.

De aceea, ar trebui să considerați ca o mai mare nebunie să vă vindeți sufletele și trupurile voastre prețioase diavolului și poftelor voastre după plăcerile scurte și murdare ale distracției, decât să dați o geantă de aur sau o cutie plină cu diamante în schimbul unei pungi cu pleavă sau pietre. Ar trebui să considerați că este sub demnitatea voastră să vă dedicați altcuiva decât lui Dumnezeu!

2. Fiți deplin conștienți că, după cum ființele voastre au o mare valoare, tot așa ***fericirea sau ruina voastră va fi foarte mare.***

Bogățiile sau sărăcia, boala sau sănătatea, viața aceasta pământească sau moartea care îi pune capăt, sunt lucruri prea mărunte care să vă facă binecuvântați sau pierduți. Dimpotrivă, ori toate blestemele lui Dumnezeu, ori toate binecuvântările Evangheliei sunt asupra voastră chiar în clipele acestea! Nu puteți trăi nici la nivelul demnității umane, nici la cel al unor creștini, atâta timp cât nu știți ce înseamnă

să fii mântuit sau să fii condamnat, și ce înseamnă să Îl pierzi pe Dumnezeu sau să te bucuri de El.

3. Faceți din cunoașterea, cinstirea și bucuria lui Dumnezeu principalul vostru scop și obiectiv în viață, pentru a scăpa de mânie și a căpăta slava care vă este pusă înaintea.

Folosiți-vă de creaturile acestei lumi ca de martorii Lui care vă arată și declară ființa și gloria lui Dumnezeu, căci Dumnezeu nu doar că le-a creat și le-a destinat să vă umple inimile cu hrană și bucurie, ci le-a lăsat și ca, folosindu-le, să vă umpleți sufletele de Dumnezeu, să Îl simțiți în apropierea voastră și să Îl căutați. În mod special, priviți la gloria lui Dumnezeu așa cum vă este El prezentat în oglinda Scripturilor, astfel ca El să locuiască în inimile voastre așa cum spune Cuvântul Lui.

Prezentați-L sufletelor voastre ca pe Dumnezeul binecuvântat în veci (Romani 9:5) până ajungeți la concluzia că El, care este infinit de bun încât Își găsește fericirea în Sine, este tot ce aveți nevoie ca să fiți fericiți.

Pentru ca acest Dumnezeu să fie fericirea și viața voastră veșnică, trebuie să cunoașteți și să priviți slava Sa pe fața lui Isus Hristos, Care este chipul Dumnezeului cel nevăzut, oglindirea slavei Lui și întipărirea Feței Lui (Evrei 1:3).

Așadar, priviți la gloria Lui ca fiind Tatăl unui astfel de Fiu și Domnul unui astfel de Slujitor, căci Isus Hristos este

Hristosul Domnului (Luca 2:26). Hristos este al lui Dumnezeu (1 Corinteni 3:23) și El împlinește lucrarea Sa de Mijlocitor² în ascultare de voia și slava lui Dumnezeu Tată. Voi puteți să admirați slava lui Hristos arătată în chemarea pe care Dumnezeu I-a făcut-o pentru o astfel de slujire înaltă, în faptul că El a împlinit ceea ce I s-a dat de făcut, că El a prosperat în împlinirea voii Lui și în faptul că i-a dat izbândă în toată lucrarea Lui, dându-I o sămânță atât de binecuvântată și făcându-L victorios peste toți dușmanii Săi, răsplătindu-L astfel pentru lucrarea Sa măreață și pentru ascultarea Lui deplină. Așadar, conform cu scopurile profețite dinainte în Scriptură, trebuie să vă străduiți să căpătați o astfel de conștientizare a slavei lui Dumnezeu, așa încât ea să strălucească asupra voastră înaintea lui Isus Hristos, și aceasta să imprime chipul Său în sufletele voastre.

De aceea, urâți și detestați păcatul, care stă împotriva slavei lui Dumnezeu și care este singurul rău ce vă poate face să pierdeți un astfel de Dumnezeu glorios.

Din acest motiv, fiți convinși de deșertăciunea acestei lumi, care nu este decât un lucru lipsit de valoare atunci când

---

² **Mijlocitor** – o persoană care se interpune între două părți pentru a îndepărta un dezacord, o dispută sau pentru a le aduce la un scop comun. „A fost plăcut lui Dumnezeu, în scopul Lui veșnic, să Îl aleagă și să Îl trimită pe Domnul Isus Hristos, singurul Său Fiu, în acord cu legământul dintre Ei doi, să fie Mijlocitorul între Dumnezeu și rasa umană; să fie Profet, Preot, și Împărat; să fie Capul și Mântuitorul Bisericii Sale, Moștenitorul tuturor lucrurilor și Judecătorul lumii. Din veșnicie, El I-a dat Domnului Isus Hristos un popor care să fie sămânța Lui. La timpul cuvenit, acești oameni au fost răscumpărați, sunt chemați, justificați, sfințiți și glorificați prin El.” (Mărturisirea de Credință Baptistă de la Londra 1689, capitolul 8, disponibilă în limba română la Asociația MAGNA GRATIA).

gloria lui Dumnezeu strălucește în sufletele voastre. Căci atunci când lumea aceasta va trece, veți fi cei mai binecuvântați în El.

Fie ca aceste adevăruri să Îl facă pe Isus Hristos glorios și atrăgător pentru voi, a Căruia slujire și lucrare constau în răscumpărarea voastră din orice păcat și ruină, și să vă facă să fiți binecuvântați pe veșnicie în asemănarea și bucuria acestui Dumnezeu glorios.

Fie ca aceste adevăruri să vă determine să umpleți orice om cu Numele măreț al lui Dumnezeu și cu Hristos, astfel ca să le câștigați în întregime inimile, dragostea și slujirea. Așadar, în orice circumstanță, fie ca Dumnezeu și Hristos să vă fie pe buze și în inimă.

4. Fiți conștienți că a-L iubi și a găsi fericire în Dumnezeu constituie **cea mai bună preocupare pentru zilele tinereții voastre**. Dumnezeu este preocupat mult de oamenii tineri. Proverbele lui Solomon au fost scrise pentru a le da tinerilor cunoaștere și discernământ (Proverbe 1:4), iar una dintre utilizările mărețe ale Cuvântului lui Dumnezeu constă în a-i învăța pe tineri cum să își păstreze cărarea curată (Psalmii 119:9). Tineri, tinere și copii, cu toții sunt chemați să laude Numele Domnului (Psalmii 148:12-13). Când citim istoria lui Augustin³, îi descoperim pe mulți plângându-se

---

³ Aurelius Augustin (354-430) – episcop de Hippo, teolog din biserica primară, născut la Tagaste, în nordul Africii.

că au început să Îl iubească pe Dumnezeu atât de târziu în viețile lor, dar niciunul dintre tovarășii lui nu s-a plâns că L-a iubit prea de tânăr! Oricât de tânăr ai fi, este mai bine să fii un fraged copil al lui Dumnezeu decât să fii un copil al diavolului. Sfinții tineri sunt slava lui Dumnezeu, plinătatea și biruința lui Hristos, bucuria îngerilor, siguranța și sprijinul religiei, coroana părinților lor și binecuvântarea generației lor.

5. Umpleți-vă timpul cu roadele Duhului. Asigurați-vă că inimile voastre sunt umplute cu har, și atunci zilele voastre vor fi pline de roade. Primiți-L întotdeauna pe Hristos și predați-vă Lui continuu. Alipiți-vă continuu inimile de viața veșnică, și trăiți alergând continuu către cer. Petreceți-vă fiecare zi astfel încât seara să vă așterneți în pace capul pe pernă, astfel încât Ziua Domnului să fie plăcută pentru voi, moartea să fie un câștig, iar veșnicia să fie glorioasă.

6. Profitați din plin de sacramente⁴ și de momentele de închinare înaintea lui Dumnezeu... Faceți să se vadă o diferență între Ziua Domnului și celelalte zile. Fiți atenți ca predica din Cuvânt să fie însoțită de credință, și gravați-o⁵ pe inimile voastre, pentru ca astfel să vă fie ucise păcatele și viețile voastre să fie schimbate. Rugați-vă continuu și, în această îndatorire, fiți atenți ca să aveți atitudinea copiilor

---

⁴ **sacramente** – autorul nu face referire la sacramentele catolice sau ortodoxe, ci la cele două rânduieli lăsate de Domnul Isus Hristos Bisericii Sale, anume Botezul și Cina Domnului, n.tr.

⁵ **gravat** – inserat definitiv pe un material anume.

care se încred în Tatăl lor ceresc. Faceți ca toate problemele voastre să fie aduse din inimi pline de rugăciune înaintea Lui, și toate lucrurile pentru care vă rugați, să le considerați problemele voastre așa încât să vă rugați cu sinceritate. Cântați Psalmii ca unii care faceți din Dumnezeu cântarea și bucuria voastră, și ca și cum v-ați afla la porțile Raiului, gata să intrați pentru a vă alătura mulțimii de îngeri și sfinți binecuvântați, admirându-L și laudându-L pe Dumnezeu. Când veniți la Cina Domnului, priviți cu atenție la tot ceea ce vi se pune înaintea, primiți din inimă ceea ce este oferit și împliniți tot ceea ce vi se poruncește.

7. Fiți credincioși adevărului și nu vă va fi frică de voi înșivă și de alții. Aceasta este siguranța voastră cea mai mare. Atunci veți simți pământul de sub voi fiind ferm și veți putea spune ca și David: „Piciorul meu stă pe calea cea dreaptă” (Psalmii 26:12). Dacă sunteți chemați să suferiți, alegeți suferința în loc să alegeți păcatul, fiind conștienți că oamenii nu vă pot ucide sufletele. Nu lăsați ca frica de oameni să vă împiedice și astfel să vă distrugă.

8. Refuzați prietenii rele. Nu vă duceți alături de prietenii voștri în Iad, căci ei nu vor să meargă cu voi în Rai. Dar dacă sunteți nevoiți să fiți în compania lor, dedicați-vă lui Dumnezeu în timp ce ei sunt preocupați cu ei înșiși. Duceți această identitate ca aceia care sunt conștienți că Dumnezeu este prezent oriunde sunteți voi. Exersați acele haruri care sunt contrare comportamentului lor și care condamnă

păcatele lor: fiți smeriți cu cei mândri, blânzi cu cei mânioși, iubitori cu cei răi, astfel ca ei să fie muștrați de harurile voastre și să nu se complacă în păcatele lor.

9. Străduiți-vă să fiți o binecuvântare pentru toți oamenii. Vreau să văd aceasta în voi, pentru ca ei să aibă motive să Îl iubească și să Îl laude pe Dumnezeu. Suportați-le toate greșelile și nu le răspundeți cu rău. Faceți tot ce ține de voi ca toți oamenii să fie sfinți și bucuroși, dar nu încurajați pe nimeni să păcătuiască, să fie mânios sau trist. Iertați-i pe toți și nu faceți pe nimeni să fie nevoit să vă ierte. Încurajați-i la dragoste, dar nu le puneți la încercare răbdarea prin păcatele voastre. Dați-le tuturor oamenilor motive să Îl binecuvânteze pe Dumnezeu pentru voi, nu ca vreunul să își dorească să nu vă fi cunoscut vreodată.

10. Urâți să datorați ceva cuiva. Nu vă faceți pe voi înșivă robi datoriiilor, dacă nu este nevoie. Priviți mai dreaptă și mai onorabilă cerșetoria decât a împrumuta bani, dacă nu puteți să vă returnați datoriile, cu excepția situației în care îl înștiințați pe cel ce vă împrumută cu privire la starea în care vă găsiți, astfel încât el să știe în ce se aventurează împrumutându-vă. Când puteți, plătiți-vă datoriile în avans, pe deplin și cu mulțumire. Mi-aș dori ca niciunul dintre copiii mei să nu se împrumute fără să se sfătuiască cu mine în prealabil, cu excepția situației când sunt conștienți că vor avea de câștigat din vreo afacere. Sfatul meu pentru cei ca voi este ca să vă fie teamă de a fi văzuți ca oameni

naivi, pentru că am văzut adesea că aceia care se împrumută până la limita suportabilității, ajung să îi rănească pe alții și să falimenteze ei înșiși.

11. Fie-vă scârbă de minciună. Acesta este un păcat dezgustător înaintea lui Dumnezeu, Căruia ar trebui să Îi fiți mereu plăcuți. Ea este contrară naturii divine, care locuiește în oricine este născut din Dumnezeu (Efeseni 4:24). Este un abuz asupra limbajului vostru, care ar trebui să fie slava voastră. Utilitatea vorbirii stă în a exprima ceea ce gândiți, dar într-o minciună, gândurile și vorbele voastre se contrazic. Minciuna este un lucru greșit față de cei de la care pretindeți să vă creadă, devreme ce voi înșivă nu credeți ceea ce spuneți; minciuna vă face nepotriviți pentru a ocupa un loc onorabil în societate, căci cine va sta de vorbă cu aceia care nu sunt demni de crezare? Astfel, vă ruinați reputația, un mincinos fiind de altfel cel mai urât personaj al diavolului Iadului. Prin minciună, vă distrugeți trupurile și sufletele pentru totdeauna, căci toți mincinoșii își vor avea partea lor în iazul care arde cu foc și pucioasă, care este moartea a doua.

12. Nici să nu îndrăzniți să furați. Nu luați nimic de la nimeni, ci numai ceea ce puteți afirma că ați primit din mâna lui Dumnezeu, pentru care Îl puteți lăuda, și peste care puteți chema binecuvântarea Lui fără muștrări de conștiință. Ucideți aceste pofte care v-ar hrăni cu roadele muncii altor oameni. Gândiți-vă că, atunci când sunteți ispitiți de acest

păcat al hoției, sunteți ispitiți să aduceți blestem peste averile și familia voastră, să răsuciți un cuțit în inima tatălui vostru, și să grăbiți o moarte neașteptată și rușinoasă asupra voastră, ca și o veșnicie de chin.

13. Să nu batjocoriți pe nimeni. Fie ca glumele voastre să fie blânde. Să nu vă faceți pe voi înșivă măscăricii prietenilor voștri, ci purtați-vă respectuos ca bărbați și femei, fără a pierde favoarea demnă de a fi creștini.

14. Să nu vă abateți pe la baruri, cârciumi sau case de distracție. Nu mergeți în astfel de locuri, decât atunci când Dumnezeu vă cheamă să faceți ceva util acolo. Nu stați mai mult decât ar sta El cu voi acolo. Nu faceți nimic altceva decât lucruri pentru care veți fi în măsură să Îl binecuvântați pe Dumnezeu când veți ieși de acolo.

15. Fiți mulțumitori celor care au arătat milă și bunățate față de mine și față de voi. Rugați-vă pentru ei; cercetați cum le merge urmașilor lor și faceți-le bine, în măsura în care vă stă în putință. Amintiți-vă de îndemnul: „Nu părăsi pe prietenul tău și pe prietenul tatălui tău” (Proverbe 27:10).

16. Iertați pe oricine mi-a făcut rău și rugați-vă lui Dumnezeu să nu le țină aceste lucruri în seamă nici lor și nici urmașilor lor. Știți că i-am tratat cu severitate pe unii, dar știți și că am stat înaintea lui Dumnezeu pentru a-i vorbi de bine și pentru a-L implora să Își îndepărteze mânia de la ei.

17. Întrucât sunteți sau veți fi angajați în anumite slujbe sau afaceri, sfatul meu este acesta: **Căutați să fiți drepti înaintea lui Dumnezeu**, astfel încât să aveți parte de promisiunile drepte ale Scripturii pentru viața de acum și pentru cea veșnică, căutând lucrurile care sunt preferabile înaintea oricăror bogății ale acestei lumi. Rugați-vă lui Dumnezeu pentru binecuvântarea Lui. Priviți fiecare client ca fiind trimis de El, și iubiți-i ca pe voi înșivă. Faceți ca toți cei care au de-a face cu voi să aibă motive să spună că au avut de-a face cu cei care sunt mădulare ale lui Isus Hristos.

18. Pentru aceia dintre voi care sunteți sau veți fi ucenici, sfatul și porunca mea pentru voi sunt acestea: **Faceți ca Scripturile să locuiască în inimile voastre, învățându-vă să vă faceți datoria cu sfințenie**, și să vă încurajeze în slujirea voastră (vezi Efeseni 6:5-8, Coloseni 3:22-25, Tit 2:9-10, 1 Petru 2:18-21). Memorați-le și binecuvântați-L pe Dumnezeu că a binevoit să vă fie Învățător, ca slujitori. Fiți mulțumiți cu situația voastră curentă, care ar putea fi cea mai ușoară de pe tot parcursul vieții voastre. Nu vă grăbiți să găsiți greșeli la alții, căci acest lucru vă va face viața dificilă vouă și familiilor voastre. Faceți ca toate cuvintele, atitudinile și acțiunile voastre să fie în așa fel încât să vă onorați din inimă stăpânii și superiorii voștri, și astfel să Îl gloriificați pe Hristos. Suportați cu răbdare corecția, chiar dacă sunteți muștrați pe nedrept – suferințele lui Hristos vă sunt puse înainte ca un exemplu în acest sens. Rugați-vă zilnic pentru

stăpânii voștri și pentru familiile lor, căci voi sunteți chemați să mijlociți înaintea lui Dumnezeu pentru binele lor. Rugați-vă lui Dumnezeu să vă facă potriviți cu vocația pe care o aveți, astfel ca Acela care îl învață pe gospodar să are și să semene să vă învețe și pe voi în meseriile voastre (Isaia 28:26). Încheind, iubiți-vă unii pe alții conform cu toate obligațiile pe care le aveți unul față de celălalt, și să nu vă asupriți niciodată între voi. Omorâți orice dorință de a avea parte de onoruri, bogății sau plăceri ale lumii. Amintiți-vă ce v-am spus că, după cum dragostea este împlinirea Legii lui Dumnezeu, tot așa pofta împlinește legea diavolului. Nu mai am altceva de spus. Alegeți-L pe El, căci Tatăl ceresc nu moare niciodată. Vă spun și eu ce le spunea Dl. Bolton⁶ copiilor săi: „Să nu îndrăzniți să dați ochi cu mine în Ziua Judecării și să fiți nepocăiți!”

*Tatăl vostru iubitor și credincios,
Edward Lawrence, 6 Iunie 1681*

---

⁶ **Robert Bolton** (1572-1631) – predicator și teolog englez puritan.

INTRODUCERE

*„Un fiu nebun aduce necaz tatălui său, și
amărăciune celei ce l-a născut” - Proverbe 17:25*

Iată un solid argument cu privire la deșertăciunea acestei lumi, anume ca noi să ajungem să fim deposezați de tot ceea ce ne este drag sub soare datorită păcatelor altor oameni.

Este atât de des întâlnită situația tristă a părinților evlavioși ale căror mângâieri pe acest pământ stau la dispoziția și la bunul plac al copiilor lor. Dacă un om bun ar avea parte de toate deliciale pe care un pământean le-ar putea avea, dacă și-ar spăla picioarele în unt și le-ar înmuia în untdelemn, ba chiar dacă am presupune că s-ar bucura de toate plăcerile evlaviei obișnuite pentru această viață, cu toate acestea, el ar fi un om al amărăciunii dacă propriul copil l-ar face să fie tatăl nebunilor.

O astfel de situație jalnică este prezentată în această carte, iar eu am ales să discut pe această temă aici, pentru a

mângâia propria inimă și pe ale altora, care sunt întristate de o suferință atât de mare.

În acest pasaj ne sunt puse înaintea două lucruri clare:

1. O situație reală, des întâlnită, când părinți evlavioși au copii nebuni.

2. Tragedia unei astfel de situații, anume că astfel de copii aduc necaz taților lor și amărăciune celor care i-au născut.

„*Un fiu nebun*” este un fiu (sau fiică) neevlavios și rău. În Cartea Proverbelor, se vorbește în mod obișnuit folosindu-se un singur gen, dar ambele sunt vizate. Copiii răi cred despre ei înșiși că sunt deștepți – mai deștepți decât părinții, decât superiorii sau decât păstorii lor. „Dar un om nesăbuit nu poate dobândi înțelepciune, după cum nici măgarul sălbatic nu se poate naște om” (Iov 11:12). Dar toți copiii satanei sunt niște nebuni, căci acela care ascultă de Satana și îl copiază, el, care este ucigașul tuturor copiilor lui, dar care nu se va supune și nu Îl va imita pe Hristos, care este Răscumpărătorul și Mântuitorul tuturor copiilor Lui, despre o astfel de persoană nu pot folosi decât cuvintele unei femei înțelepte care a spus: „Nabal (Nebun) îi este numele, și este plin de nebunie” (vezi 1 Samuel 25:25).

„*Aduce necaz tatălui său*”. Când se vorbește în acest pasaj despre tată și mamă, trebuie înțeles că se vorbește despre părinții credincioși, căci ei sunt cei mai afectați în

această situație. „*Aduce necaz*”: unii traduc folosind cuvântul „mânie”, sau „indignare”. În pasaj se subînțeleg atât necazul cât și mânia, căci un fiu nebun îl face pe tatăl său să fie atât necăjit cât și supărat.

„*Și amărăciune celei care l-a născut,*” adică mamei sale, identificând-o drept „cea care l-a născut” cu scopul de a accentua suferința mamei și păcătoșenia copilului ei. Buna sa mamă nu poate fi decât chinuită la gândul că, după multă boală, durere și amărăciune, a ajuns să concluzioneze că a dat naștere unuia care se dovedește a fi copilul Satanei și că este posibil ca acesta să ajungă a fi în final un tăciune al Iadului. Păcatele copilului sunt mai groaznice când amărăsc viața celei care a îngrijit de viața lui și astfel să ajungă să grăbească pogorârea pântecelui ei în mormântul viermilor, pânțele care l-a adus pe lume cu atâtea dureri și chinuri.

În continuare, doresc să analizez în detaliu acest pasaj, dar mă voi concentra asupra a trei teme de bază. În primul rând, aș vrea să vedem că este un lucru des întâlnit ca părinții evlavioși să aibă parte de copii necredincioși și răi. În al doilea rând, vom vedea că acest lucru este o plagă și o sursă de suferință foarte mare pentru astfel de părinți. În al treilea rând, ne vom uita la aplicațiile pe care le putem face în legătură cu aceste realități și învățături.

1

PĂRINȚII EVLAVIOȘI POT AVEA COPII NECREDINCIOȘI

Este un lucru obișnuit ca părinții evlavioși să aibă copii necredincioși și răi – aceasta este o realitate subînțeleasă în pasajul nostru. Despre acest lucru aș putea să spun ceea ce Solomon scria despre o altă situație, dar este valabil foarte bine și aici, anume că „Este un rău, pe care l-am văzut sub soare, și care se întâlnește des între oameni” (Eclesiastul 6:1). În analiza acestui lucru, voi face următoarele:

A. Voi oferi câteva caracteristici ale părinților evlavioși.

B. Voi enumera câteva trăsături ale copiilor necredincioși.

C. Vă voi oferi mai multe exemple pentru confirmarea celor spuse anterior.

A. CARACTERISTICILE PĂRINȚILOR EVLAVIOȘI

Vă voi oferi numai două caracteristici principale ale părinților credincioși. În primul rând, ei se preocupă cu conștiinciozitate și grijă de protejarea copiilor lor; și în al doilea

rând, ei se îngrijesc de fericirea veșnică și de mântuirea copiilor lor.

1. Părinții evlavioși se preocupă cu grijă de protejarea copiilor lor

Ei se preocupă cu conștiinciozitate și grijă de protejarea vieților copiilor lor, după cum trunchiul unui copac își susține și hrănește ramurile care cresc din el. Pe cât este de natural ca animalele să își apere și să își protejeze puii, le fel natura însăși îi învață și îi îndeamnă pe părinți să își apere, să își protejeze și să se îngrijească de roadele trupurilor lor. În acest scop, ei le dau hrană, îmbrăcăminte, și îi îngrijesc când sunt bolnavi; îi ajută să își găsească chemarea în privința vocației lor⁷; la vremea potrivită, le dau ocazia să își găsească un partener de viață și se îngrijesc în orice fel ca ei să nu piară sau să ajungă ruinați pe căile pe care o apucă. Dar părinții evlavioși, în care sentimentele naturale sunt sfințite și îmbogățite prin har, fac toate acestea mânați de principiul sfințeniei, ca persoane care au de dat socoteală lui Dumnezeu în acest sens. Ei împlinesc aceste îndatoriri știindu-se dependenți de Dumnezeu, se roagă Lui pentru pâinea zilnică cu care să își hrănească copiii, și sunt mulțumitori când văd că ea le este dată ca o pâine caldă de la Tatăl ceresc. Ei împlinesc acestea în ascultare și credincioșie de Dumnezeu, și cu scopul ca fiii și fiicele lor să trăiască pentru

---

⁷ vocație – meserie.

a deveni copii născuți din Dumnezeu, pentru a fi o binecuvântare pentru această lume și pentru a fi binecuvântați pe lumea cealaltă.

Cât despre acei monștri nefirești, care hrănesc poftele lor cu ceea ce ar trebui să fie dedicat protecției copiilor lor, astfel de creaturi sunt nu doar departe de a fi niște părinți credincioși, ci sunt mai răi decât păgânii, pentru că nu poartă de grijă familiilor lor. Ei sunt ca diavolul, care (după cum am spus) este un ucigaș al copiilor lui.

2. Părinții evlavioși se îngrijesc de mântuirea copiilor lor

Ei se îngrijesc cu conștiinciozitate de fericirea veșnică și mântuirea copiilor lor. Dragostea lor firească, fiind acum sfințită, își face lucrarea în ei spre binele și fericirea spirituală a copiilor lor: „eram fiu la tatăl meu, și fiu gingaș și singur la mama mea...” (Proverbe 4:3-5).

Solomon era gingașul tatălui și al mamei sale; dragostea lor a curs din plin asupra acestui fiu al lor. El ne spune și în ce fel s-au demonstrat dragostea și bunătatea lor față de el: „Și el mă învăța și-mi zicea: „Inima ta să păstreze cuvintele inimii mele, păzește poruncile mele și vei fi viu”. Ne mai spune și cum era pusă la lucru dragostea mamei sale: „Fiul meu, rodul pântecelui meu, feciorul făgăduințelor mele” (Proverbe 31:2-3). Fiul pântecelui ei era fiul făgăduințelor ei, acela pe care ea îl dedicase lui Dumnezeu.

Acei părinți care au trecut prin ambele stări spirituale – atât starea de mânie, cât și starea de har – și care au trăit experiența a ceea ce înseamnă să treci de la moarte la viață și din împărăția Satanei în Împărăția lui Dumnezeu, nu pot să nu dorească aceeași schimbare pentru copiii lor. Și, ca unii care se iubesc unul pe altul cu o dragoste sfântă, ei fac din Dumnezeu viața și fericirea lor veșnică, Îl au pe Hristos drept Răscumpărătorul lor, care îi scapă din orice rău și îi va duce la această fericire veșnică și pe Duhul Sfânt ca Sfințitor al lor, pentru a-i face pregătiți pentru această fericire. Astfel, cei care își iubesc copiii cu o astfel de dragoste sfântă, vor dori și se vor strădui ca și copiii lor să fie părtași cu ei fericirii veșnice.

B. TRĂSĂTURILE COPIILOR NECREDINCIOȘI

Voi prezenta în continuare 3 trăsături de caracter ale copiilor necredincioși.

1. Copiii necredincioși nu se supun în reverență (sau respect) părinților lor

Ei sunt dintre copiii care nu se supun autorității părinților lor. Respectul copiilor față de părinții lor este atât de puternic integrat în esența credinței, încât orice pretenție de a fi credincios este deșartă dacă este lipsită de acest respect față de părinți. Acest lucru este clar arătat în pasaje precum acesta: „Fiecare din voi să cinstească pe mamă-sa și pe tatăl

său, și să păzească Sabatele Mele. Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru” (Levitic 19:3).

Observați că această îndatorire este aici pusă alături de păzirea Zilei Domnului, lucru care este de asemenea esențial în credința adevărată. Însă foarte adesea vedem că aceia dintre copii care sunt neascultători de părinții lor sunt de asemenea profanatori ai Zilei Domnului. Ei sunt totdeauna răi, dar cel mai rău se comportă în această zi. Unii dintre ei își pot aminti că prima lor implicare în păcate scandaloase s-a petrecut în Ziua Domnului!

Ni se spune apoi că această îndatorire a respectului față de părinți este alăturată oricăror fapte evlavioase înaintea lui Dumnezeu. În esență, Dumnezeu a spus că este zădărnice ca oamenii să vrea să Îl considere pe El ca Domn și Dumnezeu al lor, dacă nu se tem de propriii părinți.

Astfel, copiii răi se numără printre acei păcătoși cei mai stricați și mai cruzi. „În tine, tatăl și mama sunt disprețuiți” (Ezechiel 22:7). Ei i-au înjosit și disprețuit pe părinți, și i-au făcut să fie considerați un nimic în fața lor.

Astfel de comportament distruge orice pretenție de religiozitate.

Mulți își grăbesc o moarte rușinoasă și prematură, ducându-se într-o veșnicie groaznică și de chin, pentru că au început în stricăciunea lor cu batjocorirea și disprețuirea părinților lor.

2. Copiii necredincioși nu ascultă de părinții lor

Astfel de copii nu ascultă de poruncile părinților lor. Poruncile evlavioase ale părinților sunt modalitățile pe care El le-a lăsat și pe care adesea le binecuvântează, pentru a-i face și pe copii evlavioși. „Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine” (Geneza 18:19). Iar Dumnezeu le poruncește tuturor copiilor să împlinească toate poruncile sfinte și drepte ale părinților lor: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, căci este drept” (Efeseni 6:1). Este dreptul părinților ca să pretindă ascultare de la copiii lor, și este dreptul lui Dumnezeu să ceară ca ei să asculte de părinții lor în Domnul. Lucrul acesta, a spus apostolul, „place Domnului” (Coloseni 3:20). Acei copii care nu ascultă de părinții lor dovedesc că nu le este teamă că Îl provoacă astfel pe Dumnezeu și nici nu sunt preocupați să fie plăcuți Lui. Astfel, ei sunt copiii care provoacă întristare în părinții lor și primesc mânie din partea lui Dumnezeu.

3. Copiii necredincioși sunt nemulțumitori față de părinții lor

Astfel de copii sunt nemulțumitori față de părinții lor. Apostolul ne spune în 1 Timotei 5:4 că este un lucru bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu atunci când copiii răsplătesc ostenele părinților lor. Ei au beneficiat în viața lor de

lucruri importante, pentru care acum trebuie să se străduiască să îi răsplătească pe părinții lor credincioși, cum ar fi pentru toată grija lor, pentru costul și suferințele pe care le-au îndurat ca să îi protejeze și să îi țină în viață, și pentru toată sânguința și credințioșia lor în a se strădui să îi facă să se bucure de binecuvântări. Sărmanii lor părinți ar considera că sunt pe deplin răsplătiți dacă copiii lor L-ar iubi și ar fi supuși lui Dumnezeu, astfel încât să nu se condamne singuri. Dar acești copii necredincioși sunt atât de departe de a le răsplăti părinților lor, încât sunt ca niște câini și ca niște lei, rupându-i în bucăți și frângând inimile blânzilor lor părinți.

C. EXEMPLE

Aș vrea acum să confirm cu exemple faptul că este un lucru des întâlnit ca părinții evlavioși să aibă parte de copii necredincioși. În acest scop, vă voi oferi în primul rând câteva exemple din Scriptură, apoi voi exemplifica folosind-mă de mai multe alte situații care adevăresc această tristă constatare.

1. Patru exemple din Scriptură

În sprijinul afirmației de mai sus, vă voi oferi numai patru exemple din Scriptură.

a. Adam și Eva

Un prim exemplu se găsește la Adam și Eva; aceștia au fost amândoi niște părinți credincioși. Dar iată că, în acea

primă promisiune evanghelică din Geneza 3:15, observăm că ne sunt prezentate două mari tabere din această lume și ne este arătat conflictul între ele: una este formată din femeie și Sămânța ei, iar cealaltă din șarpe și sămânța lui. Deși în text este menționată doar femeia, prin subînțelegere este inclus și bărbatul. Astfel, prin femeie și Sămânța ei, noi trebuie să înțelegem că este vorba despre Adam și Eva, și Hristos și Biserica Sa. Șarpele și sămânța lui sunt diavolul și toți copiii lui. Întrucât vedem că Adam și Eva sunt în aceeași tabără cu Hristos și Biserica Lui, și toți în opoziție cu diavolul și sămânța lui, concluzionăm că ei sunt persoane evlavioase și părinți credincioși. Mai mult, vedem în Geneza 4 faptul că ei și-au crescut copiii în acea credință... Cei doi părinți au fost primele roade ale lui Hristos, primii care au intrat în legământul harului. Hristos le-a spus lor probabil ceea ce Iacov i-a spus lui Ruben, „tu, întâiul meu născut, puterea mea și pârga tăriei mele, întâiul în vrednicie, și întâiul în putere” (Geneza 49:3). La început, întreaga biserică a lui Dumnezeu era formată din doar aceste două persoane, și totuși ei au fost părinții aceluia Cain sângheros și blestemat.

În situația și istoria lui Cain, aș vrea să observăm trei aspecte specifice care fac ca acest caz să fie unul foarte trist.

1. În primul rând, faptul că Eva a fost foarte bucuroasă la nașterea lui Cain. Unii sunt de părere că ea crezuse că Îl născuse pe Mesia cel promis, și că asta o făcuse să izbucnească de bucurie, spunând: „Am dobândit om de la Dumnezeu” (Geneza

4:1, lit.). Totuși, acesta este omul despre care apostolul a scris că „era de la cel viclean” (1 Ioan 3:12), adică de la diavolul. Dar aceasta este o situație des întâlnită, când părinții sunt din cale afară de fericiți la nașterea unui copil, își cheamă prietenii și vecinii să se bucure cu ei, însă acel gingaș și plăcut bebeluș se dovedește în timp, pe măsură ce crește, cea mai mare sursă a suferinței părinților lui.

2. În al doilea rând, să analizăm crima lui – el l-a ucis cu barbarie pe propriul frate: „Cain s-a aruncat asupra lui Abel, fratele său, și l-a omorât” (Geneza 4:8). El nu s-a gândit că acest gest al lui va răni inima bunilor lui părinți, și nici la faptul că el era fratele mai mare și, de aceea, ar fi trebuit să protejeze viața fratelui său mai mic, să fie un model de sfințenie și dragoste față de el. El nu s-a gândit nici la faptul că el l-a urât și ucis nu doar pe fratele său, ci și pe un copil sfânt al lui Dumnezeu, și nici la faptul că ar fi trebuit să-l fi cinstit și iubit tocmai pentru că faptele fratelui său erau neprihănite. Cain n-a luat în considerare nici că sângele fratelui său va striga către Dumnezeu pentru răzbunare! Pentru copiii necredincioși, legăturile de sânge, argumentele sau rațiunea, nici una dintre acestea nu contează, nu îi pot convinge.

3. În al treilea rând, să observăm judecata groaznică pe care Dumnezeu a adus-o asupra lui Cain și a urmașilor lui. Judecata dreaptă a lui Dumnezeu asupra sufletului său a fost atât de înfricoșată, încât Cain a strigat cu disperare: „Pe-deapsa mea e prea mare ca s-o pot suferi” (Geneza 4:13). El

fusese îndepărtat din favoarea lui Dumnezeu, excomunicat din Biserică, și toți urmașii lui au fost excluși de la comuniunea cu cei sfinți. Ei sunt denumiți fiii și fiicele oamenilor, în opoziție cu fiii lui Dumnezeu – și în final toți au pierit în potopul revărsării apelor. Dar iată că acest monstru sângeros și blestemat a fost fiul, fiul cel mare, născut din primii părinți credincioși care au trăit vreodată în această lume.

b. Noe

Un al doilea exemplu este Noe. Primul exemplu s-a referit la primii oameni din „lumea veche”, după cum sunt denumite vremurile dinainte de Potop (2 Petru 2:5). Exemplul de acum se referă la cel mai bun om din „lumea nouă”, cea de după potop. În Scripturi, ni se prezintă acest om Noe ca fiind un om de mare caracter și care „a aflat har înaintea Domnului Dumnezeu” (Geneza 6:8-9). Noe era un om drept și neprihănit în generația lui. Când tot pământul a fost apoi cuprins de silnicie și corupt de păcat (Geneza 6:11-12), s-a găsit totuși acest Noe care a fost neprihănit și a umblat cu Dumnezeu. Despre el ni se spune în 2 Petru 2:5 că era un „propovăduitor al neprihănirii.” El este acela care a primit atâta har de la Dumnezeu încât el și familia sa au fost singurii care au fost păstrați în arcă, pe când toată lumea din jurul lor a fost înecată și a pierit în apele Potopului. Totuși, acest sfânt Noe a fost tatăl aceluia stricat – Ham – pe care toate apele potopului lui Noe (după cum denumește Scriptura acel eveniment) nu au fost în măsură să îl curețe de stricăciunea

inimii lui. El a intrat în arcă fiind un om rău și a ieșit din ea tot un om rău – într-atâta de rău încât sfântul său tată a fost inspirat de un duh profetic să își blesteme fiul și pe urmașii acestuia, iar păcatul menționat în legătură cu el a fost specificat ca lipsa de reverență și respect față de tatăl său (Geneza 9:22, 25).

c. Isaac

Cel de-a treilea exemplu este cel al lui Isaac, acel sfânt patriarh care s-a temut atât de mult de Dumnezeu încât fiul său Iacov Îl denuște pe Dumnezeu ca „Acela de care se teme Isaac” (Geneza 31:42), având sensul de „Dumnezeul de care Isaac se teme.” Totuși, el și buna lui mamă Rebeca au fost părinții stricatului Esau, despre care ni se spune că a fost urât de Dumnezeu (Romani 9:13). Știu că în Geneza 25:28 citim că Isaac l-a iubit pe Esau, dar vedem că copiii pot fi iubiți mult de părinții lor, și totuși ei să fie blestemați și disprețuiți de Dumnezeu.

d. David

Al patrulea exemplu este David, denumit om după inima lui Dumnezeu și pe care Dumnezeu l-a pus să fie împărat în Israel. El a fost autorul unei părți importante a Sfințelor Scripturi și, astfel, un simbol al lui Hristos în aceea că Hristos Însuși este identificat cu numele David în Scriptură. Cu toate acestea, el a fost tatăl blând al acelu stricat fiu Absalom, care și-a ucis fratele Amnon și care a murit de o

moarte mizerabilă și rușinoasă, în trădare și răzvrătire împotriva propriului său tată și împărat. Bocetul amar al lui David parcă răsună și astăzi în urechile noastre cu privire la moartea fiului său: „Fiul meu Absalom! Fiul meu, fiul meu Absalom! Cum n-am murit eu în locul tău! Absalom, fiul meu, fiul meu!” (2 Samuel 18:33).

2. Patru exemple din viața de toate zilele

În al doilea rând, vă voi oferi patru circumstanțe care dovedesc afirmația mea inițială.

1. Aceia dintre copii care sunt cei mai iubiți de către părinții lor, se dovedesc adesea a fi cei mai răi dintre copiii lor. Absalom a fost foarte drag inimii lui David, într-atât de drag încât, deși Absalom a pus pe jar întreaga împărăție și și-a forțat tatăl să fugă pentru a-și scăpa viața, totuși, când David și-a trimis armata pentru a înăbuși acea rebeliune, el le-a dat comandanților săi următoarea poruncă, în auzul tuturor soldaților: „Pentru dragostea pe care o aveți față de mine, purtați-vă blând cu tânărul Absalom” (2 Samuel 18:5).

Adesea se întâmplă că acei copii care au parte cel mai mult de dragostea și bucuria părinților lor – ale căror priviri și vorbe sunt îndreptate cel mai mult spre ei, de care părinții sunt cei mai bucuroși și mândri, de care sunt cel mai puțin dispuși să se despartă și în care își pun cel mai mult nădejdea că își vor găsi plăcerea și mulțumirea – aceștia se dovedesc de fapt a fi cea mai mare sursă de răni și suferință pentru

părinții lor. Nu dragostea părinților evlavioși, ci dragostea lui Dumnezeu este ceea ce îi face pe copii să fie sfinți și fericiți.

2. Astfel de situații se petrec adesea în familiile unora dintre slujitorii cei mai sfinți ai Cuvântului lui Dumnezeu.

Am auzit de un banc de prost gust printre catolici, care spune că copiii preoților nu ajung niciodată bine. Într-adevăr, oamenii sunt foarte atenți la orice se petrece în viața păstorilor lor, așa încât răutățile copiilor acestora sunt cel mai repede observate și cel mai mult discutate. Dar sămânța sfântă, învățată, prosperă în orice fel și binecuvântată a multor păstori evlavioși este suficientă pentru a respinge și a face de rușine ignoranța unor oameni care se ocupă cu a observa mereu ce fac alții.

Cu toate acestea, este adevărat că mulți păstori credincioși din toate timpurile, au suspinat din cauza unor astfel de suferințe. Eli a fost un preot sfânt al lui Dumnezeu, dar cei doi fii ai săi au fost niște demoni întrupați, niște monștri de oameni, scandaloși, profanatori și curvari, fii ai lui Belial⁸, după cum ne sunt prezentați în 1 Samuel 2. Și aceasta nu este o situație rară: rugăciunile, studiile, predicile, exemplele multor păstori buni s-au dovedit de succes în a-i aduce pe alții la a fi părtași Raiului, dar n-au fost în măsură să-i oprească pe propriii copii să alerge către Iad. Propriii lor copii îi fac să își împlinescă slujirea cu mâhnire și lacrimi, pe

---

⁸ **fiii lui Belial** – vrednici de nimic, buni de nimic.

când copiii bețivilor, ai păgânilor și ai desfrânaților vor fi adesea coroana și slava acestor părinți în ziua Domnului Isus.

3. *Este adesea adevărat că astfel de situații se întâlnesc și când ambii părinți sunt sfinți.* Într-adevăr, când atât tatăl cât și mama sunt niște stricați, nu este de mirare să vedem copiii lor împietriți în păcatele lor din cauza exemplului părinților lor. Dar adesea putem observa copii care au parte atât de îndrumarea și învățătura tatălui și mamei lor, și auzim de acești părinți că îi imploră pe toți păstorii și creștinii pe care îi cunosc să îi ajute cu rugăciunile și sfaturile lor pentru a-și vedea copiii mântuiți. Și, din nefericire, ei nu au succes, ci acest tată și această mamă, niște oameni sfinți, abia își pot ține reciproc inimile de la a nu cădea zdrobite din cauza copiilor lor încăpățânați și neascultători.

4. *Copiii părinților evlavioși se dovedesc adesea niște stricați, în timp ce Dumnezeu sfințește, binecuvântează și mântuiește copii provenind din părinți necredincioși.* Putem vedea uneori copaci ai neprihăririi crescând în familii păgâne, pe când în familiile celor neprihăniți cresc spini și mărarăcini. Citim în Matei 1 că Ahaz, un rege foarte rău, a dat naștere sfântului Ezechia. Apoi acest sfânt Ezechia l-a născut pe Manase, care a fost un idolatru de talie nemaiîntâlnită, un vrăjitor și ucigaș sângeros despre care cronicile ne spun că, în domnia sa, „Manase a vărsat de asemenea mult sânge nevinovat, până acolo încât a umplut Ierusalimul de la un capăt

la altul.” (2 Împărați 21:16) – deși, după aceea, el a fost unul din cele mai mărețe exemple ale harului lui Dumnezeu din Vechiul Testament, la fel cum este Pavel în Noul Testament. Nu este o privesc deloc nouă să vezi pe calea către Iad copii ai celor mai sfinți oameni, în timp ce pe copiii ateilor și ai persecutorilor să îi vezi pe calea către cer. Chiar dacă unii părinți ajung chiar să își persecute copiii pentru că aceștia din urmă vor să îl iubească și să se teamă de Dumnezeu, totuși copiii lor nu le aduc suferință. Prin contrast, niciuna dintre străduințele părinților evlavioși nu reușește să îi convingă pe copiii lor să urască păcatul și să îl iubească pe Dumnezeu. Iată, așadar, una dintre cele mai triste situații ale marii taine a providenței: „sunt oameni drepti peste care vine ceea ce merită cei răi și sunt oameni nedrepti peste care vine ceea ce merită cei drepti” (Eclesiastul 8:14, NTR).

2

COPIII NECREDINCIOȘI SUNT O MARE SURSĂ DE SUFE- RINȚĂ PĂRINȚII LOR

Este o nenorocire foarte mare ca părinții evlavioși să aibă copii răi și necredincioși. Versetul nostru spune că „un fiu nebun îi aduce necaz tatălui său, și amărăciune celei ce l-a născut” (Proverbe 17:25). Având același sens, un alt verset ne spune următoarele: „Cine dă naștere unui nebun va avea întristare, și tatăl unui nebun nu poate să se bucure” (Proverbe 17:21). Altfel spus, un fiu nebun îl lipsește pe părinte de toată bucuria. „Un fiu nebun este o nenorocire pentru tatăl său” (Proverbe 19:13).

Voi analiza această suferință părintească în gravitatea ei prin intermediul a opt aspecte particulare, după cum urmează:

A. Prin profunzimea mâhnirii acestor părinți.

B. Prin patimile pe care această nenorocire le stârnește și prin efectele lor.

C. Prin comparația cu alte suferințe și arătând cum aceasta le întrece pe toate.

D. Arătând că această nenorocire îi face pe părinți să își împlinescă lucrarea lor cu întristare și durere.

E. Arătând că aceasta le amărăște toate mângâierile.

F. Prin lucrurile triste care o însoțesc.

G. Prin consecințele grave și multiple ale acestei mahniri.

H. Prin a arăta circumstanțele în care această nenorocire se dovedește și mai tragică.

A. O SUFERINȚĂ APĂSĂTOARE

În primul rând, substanța acestei suferințe a părinților credincioși este foarte tristă, din cauza următoarelor șapte lucruri:

1. *Copiii lor sunt peste măsură de stricați și depravați în păcat*, lucru detestabil pentru acești părinți evlavioși. Sufletul neprihănitului Lot era tulburat la vederea și auzul comportamentului murdar al sodomiților care se purtau mai rău ca niște animale. Cât de dureros trebuie să fie pentru acești părinți sfinți să vadă și să audă murdăriile din viețile propriilor lor copii! Pentru un om care Îl iubește pe Dumnezeu, care iubește sfințenia și sufletele oamenilor, este dureros să vadă un bețiv clătinându-se pe străzi sau să-l audă pe

vreun om blasfemiindu-L și înjurându-L pe Făcătorul său. Dar numai cei care au experimentat pe pielea lor pot spune ce simt părinții evlavioși când au în fața ochilor lor priveliștea propriilor copii ajunși niște bețivani, și cât de mult îi chinuie să își audă propriii copii mințindu-L și blasfemiindu-L pe Dumnezeu și pe sfinții Lui.

2. *Copiii lor sunt copii ai diavolului*, aflați sub puterea Satanei, răpiți de acesta și ținuți captivi voii lui. A fost o situație de plâns aceea a mamei care a venit la Hristos spunând: „Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiică-mea este muncită rău de un drac” (Matei 15:22). Și totuși, acesta nu era păcatul fiicei ei, ci numai suferința ei peste măsură.

Cât de dureros este pentru acești părinți, care au renunțat ei înșiși la diavolul și care trăiesc în continuu război cu el, să vadă inimile, gurile și viețile copiilor lor - pe care i-au dedicat lui Dumnezeu - pline și posedate de diavolul, ai cărui copii sunt și ale cărui poftes le împlinesc. Dacă diavolul îi ispitește pe părinți, harurile lor i se vor împotrivi și vor birui ispitele acestuia. Dar ei nu își pot păzi copiii să nu fie doborâți și să nu cadă în condamnarea diavolului. Ei văd cu inimile îndurerate cum leul Iadului fuge cu mieii din turma lor și nu pot face nimic ca să îi recupereze.

3. *Copiii lor se află sub mânia și blestemul lui Dumnezeu*. Tatăl unui fiu lunatic a fost puternic afectat să își vadă fiul căzând adesea în foc sau în apă - cât de disperat trebuie

să fi alergat el la fiul său strigând după ajutor: „O, copilul meu drag arde, copilul meu se îneacă!” (v. Matei 17:15). Dar mult mai îngrozitor este pentru acești părinți să știe că groaza Domnului îi va cuprinde pe copiii lor, care n-au parte de legământul harului și sunt pasibili în orice moment să cadă în mâinile Dumnezeului celui viu! Când acești părinți citesc, cu credință, blestemele Legii lui Dumnezeu, o, cum îi taie la inimă să se gândească la faptul că ei citesc chiar în acele pasaje despre condamnarea copiilor lor!

4. *Copiii lor întruchipează acele personaje negre, negative, atribuite de Scriptură oamenilor necredincioși.* Credința părinților evlavioși face ca toate persoanele să aibă numele de creștin în inima lor, după cum este prezentat în Cuvânt. Dar, după cum Dumnezeu nu părtinește pe nimeni, tot așa nici credința, atâta cât vedem noi, nu ține cont de fața omului, și nici nu face deosebire între copiii celor credincioși. Și, întrucât copiii celor credincioși sunt mai degrabă observați de ceilalți oameni și mai mult discutați de aceștia, personajele negative au o și mai mare influență asupra caracterului acestor copii și asupra inimilor lor. Iar acest lucru este cauza suferinței părinților lor – în timp ce ei privesc la oameni prin oglinda Scripturii și îi văd pe unii ca pe niște comori, copii și moștenitori ai lui Dumnezeu, mireasa și soția lui Hristos, ei sunt în același timp nevoiți să recunoască faptul că propriii copii nu sunt altceva decât o generație de năpârци, șerpi, câini, porci, lei, urși și lupi, așa cum îi denumește Dumnezeu în Cuvântul Lui.

5. *Mânia și indignarea lui Dumnezeu pare să se îndrepte împotriva acestor părinți credincioși.* Într-adevăr, sentimentul propriei lor nebunii trebuie să îi determine să Îi dea dreptate lui Dumnezeu atunci când El îi mustră cu asprime și să spună asemenea lui Solomon: „Biciul este pentru cal, frâul pentru măgar, și nuiiua pentru spinarea nebunilor” (Proverbe 26:3). Este foarte dureros ca Dumnezeu să îi mustre cu o nuii care este sânge din sângele lor, și să pedepsească un tată binecuvântat folosindu-se de un copil blestemat. Mânia lui Dumnezeu, care este sfânt, trebuie să fie admisă ca dreaptă, căci atunci când copilul își disprețuiește părintele, Dumnezeu Însuși îl mustră pe acel părinte.

6. *Astfel de copii aduc rușine rușinii și dezonoare părinților lor.* „Cine îl jefuiește pe tatăl său și o izgonește pe mamă-sa, este un fiu care aduce rușine și ocară” (Proverbe 19:26). Orice om va fi gata să reflecteze asupra situației părinților acestora și să spună: „Cu siguranță că acești copii n-au fost învățați niciodată să Îl slujească pe Dumnezeu, pentru că îi vezi dedicându-se atât de mult slujirii diavolului.”

7. *Ambii părinți sunt profund afectați de necazul și suferința care vine astfel peste ei.* Dragostea și simpatia unuia față de altul ca părinți le îngreunează această povară. Bunul tată nu este doar îndurerat de copilul său rău, ci este îndurerat și de amărăciunea și tristețea soției sale. Tot așa, mama credincioasă nu este îndurerată doar în legătură cu copilul ei

necredincios, ci și de suferința soțului ei. Inima mamei sângerează când vede lacrimile și când aude suspinele tatălui suferind, și astfel ea spune: „O, ce copil am putut aduce pe această lume, încât să mă lipsească până și de mângâierea soțului meu iubitor, încât să îi văd inima frântă și pe mine să mă aducă în starea de a ajunge în final o văduvă părăsită și nemângâiată”.

Tatăl jelește când vede lacrimile și privirea întristată, și când aude suspinele mamei în plină suferință, așa că este și el gata să spună: „Vai de mine, căci acest copil, care este sânge din sângele meu și carne din cartea mea, îmi distruge soția vieții mele”. Și totuși, acești copii împietriți în inimă nu sunt impresionați cu nimic de suferința părinților lor! Dacă părinții lor plâng, ei continuă să cânte. Dacă părinții lor varsă lacrimi și suspine, ei continuă să facă pe grozavii și să îi batjocorească. Nu le pasă că le frâng inimile părinților mai mult decât i-ar dura dacă ar frânge o țigaretă din tutun. Ei nu sunt dispuși să abandoneze nici măcar o minciună, nici măcar o înjurătură sau o fărâma de nelegiuire cu scopul de a le feri viețile blânzilor lor părinți de suferință.

B. EMOȚII EXTREME

În al doilea rând, gravitatea acestei nenorociri se arată în patimile și sentimentele provocate în părinți, care sunt astfel influențați și conduși de acestea. Mă voi referi în continuare la trei dintre acestea: frică, supărare și întristare.

1. Frică

Frica este o emoție chinuitoare și, de aceea, părinții evlavioși nu sunt niciodată lipsiți de frică în legătură cu copiii lor necredincioși. Lor le este frică că oricine ar veni să le bată la ușă, orice vizită a poștașului și orice prieten care se apropie de casa lor le-ar putea aduce vești triste despre copiii lor neascultători. Voi sublinia acest lucru oferindu-vă trei aspecte din viața copiilor neascultători, de care părinții se tem ca nu cumva să audă.

a. Părinților credincioși le este frică ca nu cumva copiii lor să practice păcate grosolane.

De acest lucru se temea și Iov, căci, când copii lui petreceau, Iov zicea: „Se poate ca feciorii mei să fi păcătuit și să fi cugetat cu păcat împotriva lui Dumnezeu” (Iov 1:5). Copiii se află adesea în afara privirii părintești, însă părinții credincioși se tem de aceasta: ei știu că copiii lor sunt mereu expuși ispitelor diavolului, capcanelor acestei lumi și ademenirilor prietenilor lor răi. Ei știu că inimile lor corupte sunt orientate către a se înfrupta din aceste ispite și că ei L-au provocat pe Dumnezeu să îi abandoneze poftelor lor. De aceea, astfel de părinți trăiesc o continuă frică, o teamă ca nu cumva sărmanii lor copii să mintă, să înjure, să blesteme, să curvească, să se țină de beții, de necurății, de batjocorirea celorlalți și astfel de distrugerea vieților lor și a vieților altor persoane.

b. Părinților credincioși le este teamă ca nu cumva să se abată asupra copiilor lor vreo judecată grea de la Dumnezeu în această viață.

Când fiul său Absalom era în fruntea răzvrătirii împotriva tatălui său și se afla pe câmpul de bătălie, David s-a temut ca nu cumva fiul său să piară în păcatele lui. Acești părinți știu că sărmanii lor copii nu se află pe calea lui Dumnezeu și, ca păsările care rătăcesc de la cuibul lor (Proverbe 27:8), ei sunt expuși la tot felul de pericole, știind avertismentele Cuvântului lui Dumnezeu împotriva lor și cunoscând ce situații înfricoșate sunt descrise cu privire la răzbu-narea pe care Dumnezeu o aduce asupra copiilor neascultători. De aceea, acești părinți se tem ca nu cumva păcatele copiilor lor să îi ducă la o moarte prematură și rușinoasă.

c. Părinților credincioși le este frică de condamnarea veșnică a copiilor lor.

Ei se tem ca nu cumva copiii lor să fie niște copii ai mâniei și să trăiască în acele păcate pentru care mânia lui Dumnezeu vine asupra copiilor neascultării. Acești părinți cred în existența Iadului, căci, așa cum credința în promisiunile Scripturii este esența lucrurilor nădăjduite, tot așa credința care vede avertismentele Bibliei este esența lucrurilor care sunt demne de temut. De aceea, ei nu pot decât să tremure la gândul că dragii lor mieluși, pe care i-au hrănit și

îndrăgît atît de mult, sînt în orice moment în pericolul de a fi aruncați în iazul de foc, care a fost pregătît pentru demoni.

2. *Supărare*

Supărarea este un alt sentiment produs în părinții credincioși de răutatea copiilor lor. Acest lucru este unul chinuitor, căci un om supărat nu este niciodată ferit de neazuri. Cu cît este voința acestor părinți îndreptată mai mult cître a avea copii credincioși, cu atît ajung ei să fie mai provocați la mînie și mai supărați din pricina păcatelor acestor copii. Ei sînt supărați cînd își vîd copiii provocîndu-L pe Dumnezeu fața de care ei, ca părinți, sînt atît de atenți să Îi fie plăcuți. A vedea distruse sufletele prețioase ale copiilor lor, pentru care ei se trudesec ca să fie mîntuite, și a-i vedea irosindu-și rodul muncii, după multă trudă, rugăciuni și griji, pe poftele stricate ale copiilor lor, nu se poate să nu fie supărați. Ei nici nu pot să nu se gîndească la copiii lor cu întristare, nu pot să vorbească despre ei fără întristare și nu pot privi cître ei fără întristare; astfel, copiii lor, în loc să le fie bucuria și încântarea lor, sînt o cruce continuă și o sursă de îngrijorare.

3. *Întristare*

Părinții credincioși sînt adînc afectați de întristare și durere din cauza răutății copiilor lor. Harurile părinților îi determină să plîngă din cauza păcatelor copiilor lor. Faptul că ei cunosc mîntuirea face ca inimile lor să sîngereze cînd

își văd copiii că își bat joc de acea slavă pe care părinții o văd în Dumnezeu și în Hristos. Ca părinți, ei se hrănesc cu Hristos prin credință, dar sunt îndurerăți să își vadă copiii hrănindu-se din plăcerile trecătoare murdare ale păcatului. Dragostea lor pentru Dumnezeu îi face să suspine când își văd copiii că iubesc păcatul, că iubesc relele cele mai groaznice și că Îl urăsc pe Dumnezeu, care este Binele suprem.

C. SUFERINȚE PESTE MĂSURĂ

În al treilea rând, voi proceda acum la a vă arăta gravitatea acestei nenorociri, comparând-o cu alte feluri de necazuri și suferințe, și arătând cum aceasta le depășește pe toate celelalte. Mă voi referi comparativ la patru alte feluri de suferințe și necazuri.

1. A avea copii necredincioși este o nenorocire mai mare decât a nu avea copii deloc.

Dacă Dumnezeu le-ar fi spus unor astfel de părinți vorbele următoare, „Scrieți pe omul acesta ca lipsit de copii” (Ieremia 22:30), pedeapsa n-ar fi fost atât de mare pe cât este nenorocirea de a avea copii necredincioși. Astfel de părinți ar putea spune ca și Mântuitorul în altă circumstanță, „Ferice de cele sterpe, ferice de pânțele care n-au născut, și de țâțele care n-au alăptat” (Luca 23:29). După cum este mai bine să nu ai deloc ierburi în grădina ta decât să ai numai buruieni urât mirositoare care spurcă solul, și după cum este mai bine să nu ai niciun animal în curtea ta decât să fii în

compania vulpilor și a lupilor, tot așa este mai bine să nu ai deloc copii, decât să ai numai din aceia care sunt o continuă rușine, rană și suferință pentru tine, ca părinte.

2. A avea copii necredincioși este o nenorocire mai mare decât a avea copii bolnavi sau handicapați.

Este adevărat, este o suferință mare să fii părintele unui copil bolnav, orb, olog sau handicapat în orice alt fel, pentru că astfel de copii sunt în mod natural incapabili să fie de folos lui Dumnezeu, generației lor și părinților lor, după cum ar putea fi copiii normali. Dar această suferință nu este atât de dureroasă pe cât este aceea de a avea copii necredincioși, căci aceștia din urmă sunt mai bolnavi decât primii, iar primii sunt mai adesea chemați să fie copii și moștenitori binecuvântați și slăviți ai lui Dumnezeu, și parte din mireasa lui Hristos – pe când orice copil rău și necredincios este un copil murdar și dezgustător, aparținând diavolului.

3. A avea copii necredincioși este o nenorocire mai mare decât moartea copiilor.

Știu că moartea unui copil este sursa unei dureri profunde, situație când părinții ar putea spune ca blândul patriarh, „Iosif nu mai este, Simeon nu mai este” (Geneza 42:36). „Fiul meu a murit și nu mai este, iar fiica mea este și ea moartă și nu mai există.” Dar această durere nu este de lungă durată, căci în timp, durerea aceasta scade și se stinge. Copiii necredincioși sunt însă o sursă constantă de necaz pentru

părinții lor, și îi face să spună ca și psalmistul, „mi se sfârșește viața în durere, și anii în suspine” (Psalmii 31:10).

4. A avea copii necredincioși este o nenorocire mai mare decât persecuția din partea oamenilor răi, chiar dacă și persecuția este o sursă de mari dureri.

Pavel, un om cu o inimă mare, a fost atât de afectat de persecuție, încât i-a implorat cu toată seriozitatea pe creștinii din Roma ca, de dragul Domnului Isus și cu iubirea Dumnezeului, să se străduiască împreună cu el în rugăciune înaintea lui Dumnezeu, cerând eliberarea lui din mâna persecutorilor (Romani 15:30). Este trist să fim loviți și răniți în reputația noastră din cauza minciunilor spuse de alții pe seama noastră; David, și Hristos prin el, ne spune că ocară celorlalți îi „rupe” inima (Psalmii 69:20).

Este trist ca perlele lui Dumnezeu să fie socotite și tratate ca gunoiul și pleava acestei lumi, să ne fie distruse și furate casele, să fim nevoiți să cerșim și să ducem lipsă de cele trebuitoare vieții, să fim târați din casele și familiile noastre pentru credință, să fim aruncați pe nedrept în temnițe jechoase alături de derbedei și hoți, și să ne fie sângele prețios și nevinovat vărsat de barbari. Dar nici unul dintre toate acestea nu este atât de dureros pe cât este să fii zdrobit de copiii tăi răi și necredincioși!

În prima situație, suferim din cauza păcatelor vrăjmașilor noștri, căci dacă este așa, după cum și David spune, „aș

suferi” (Psalmii 55:12). Totuși în situația noastră, noi suntem loviți de păcatele propriilor copii, și putem spune ca și David, când a fost ocărât de Șimei: „Iată că fiul meu, care a ieșit din trupul meu, vrea să-mi ia viața; cu cât mai mult Beniamitul acesta!” (2 Samuel 16:11). Este o suferință mult mai mare să ai copii care îți frâng inima decât să fii distrus de vrăjmași nemiloși.

D. LUCRÂND CU SUSPINE

În al patrulea rând, gravitatea acestei nenorociri este demonstrată și prin faptul că ea îi face pe părinții credincioși să își facă toată munca și slujirea lor cu tristețe.

Și voi explica acest lucru referindu-mă la trei feluri de lucrări pe care acești părinți le fac cu amărăciune în suflet din cauza copiilor lor necredincioși: munca normală, slujirea în societate și slujirea religioasă. Acela care are un copil rău pe inimă, face toate aceste lucrări cu o inimă întristată.

1. Munca normală

Părinții credincioși își fac munca normală, de zi cu zi, cu durere. Ei se hrănesc cu pâinea lacrimilor și își beau lacrimile din plin, după cum descria psalmistul într-o altă situație (Psalmii 80:5).

Apoi este cea rugăciune a celui suferind: „Mănânc țărână în loc de pâine, și îmi amestec lacrimile cu băutura” (Psalmii 102:9).

2. Slujirea în societate

Părinții credincioși îi slujesc cu tristețe pe cei din comunitatea lor. Nenorocirea prin care ei trec îi face să slujească cu durere în chemarea pe care o au.

Solomon gândea că este un motiv de îngrijorare când un nebun ar stăpâni peste munca sa, pe care și-a făcut-o cu trudă și înțelepciune sub soare (Eclesiastul 2:18-20).

Adesea observăm această situație tristă, când averile și realizările care au fost roada rugăciunii și sânguinței părinților înțelepți și evlavioși, ajung să fie risipit pe plăcerile și poftelile copiilor; lucrurile obținute cu trudă de părinți și care au fost o binecuvântare pentru aceștia, și prin care ei L-au onorat pe Dumnezeu și L-au hrănit pe Hristos hrănindu-i pe cei care sunt ai Lui, se dovedesc în final a fi un blestem pentru copiii lor și niște arme în mâinile lor, prin care ei luptă împotriva lui Dumnezeu și a celor care sunt ai Lui.

3. Slujirea religioasă

Nenorocirea părinților cu copii necredincioși îi determină de asemenea pe aceștia să își împlinească slujirea spirituală cu întristare și durere.

Și mă voi referi în acest sens la două aspecte.

a. Părinții credincioși ajung să își învețe copiii neevlavioși cu durere în inimă.

Este tragic când oamenii au câini care vin la ei la doar un fluierat, când caii încep să tragă de căruțe la doar un îndemn din hamuri, și când vitele se supun fără a se opune poverilor care le sunt puse în spate, dar copiii lor nestăpâniți nu se supun conducerii sfinte a părinților lor. Acești copii învață repede cuvinte murdare și își însușesc repede obiceiuri stricate de la colegii lor păgâni sau de la prietenii stricați, dar nu vor să aplece urechea la învățătura tatălui lor și nici să asculte de porunca mamei lor.

b. Părinții credincioși se roagă cu tristețe pentru copiii lor răi, căci așa cum este starea spirituală a copiilor, așa sunt afectați părinții evlavioși în rugăciunile lor pentru copii înaintea lui Dumnezeu.

Când astfel de părinți strigă la Dumnezeu în rugăciune, implorându-L să fie Tatăl copiilor lor, și când își aduc copiii astfel înaintea lui Dumnezeu, ca pe unii care sunt născuți din Dumnezeu și adoptați de El, implorându-L să îi facă niște vase ale îndurării, acești părinți își aduc rugăciunile cu bucurie, după cum spune și apostolul (Filipeni 1:4). Dar când copiii sunt din cale afară de stricați, părinții lor credincioși sunt nevoiți ca, în rugăciunea lor către Dumnezeu, să îi menționeze pe drept cuvânt ca ceea ce sunt cu adevărat: „Doamne, sărmanii mei copii sunt copiii celui rău, copiii neascultării, copii demni de mânia Ta, niște mincinoși, blasfemiatori, pofticioși, bețivani, necurați, încăpățânați. O, fieți milă de ei, iartă-i, mântuiește-i, convertește-i!” Ei se roagă

pentru acești copii, dar se roagă cu tristețe și durere în sufletele lor.

E. MÂNGĂIERI ÎNDURERATE

În al cincilea rând, vreau să arăt cum copiii necredincioși ajung să umple de amărăciune toate mângâierile bunilor lor părinți, așa cum ne spune Solomon: „Cine dă naștere unui nebun va avea întristare, și tatăl unui nebun nu poate să se bucure” (Proverbe 17:21).

Și voi exemplifica aceasta prin patru aspecte specifice.

1. Părinții credincioși nu pot să fie bucuroși și să se mângâie unul pe altul atunci când ambii sunt cuprinși se amărăciune din cauza copiilor lor stricați.

Soțul nu poate fi mângâierea necesară soției sale, câtă vreme este în continuă supărare și întristare din pricina copilului său necredincios. Nici soția nu poate fi încântarea soțului ei, când inima îi sângerează din cauza copilului lor nevlavios.

Și dacă ei nu pot găsi bucurie unul în altul, după cum am spus, nu pot fi nici bucurie și încântare unul pentru celălalt.

Când își aștern capul pe pernă, această suferință îi face să își ude paturile cu lacrimi și să se trezească plini de tristețe în inimă, din cauza copiilor lor stricați.

2. Părinții credincioși nu pot fi mângâiați atât de mult pe cât ar dori privind la *ceilalți copii ai lor, care sunt credincioși*. Și aici nu este vorba că i-ar iubi mai puțin, ci dimpotrivă; dar bucuria lor față de cei credincioși este întreruptă astfel. Presupunând că, între toți copiii dintr-o familie, doar unul este necredincios, acest unul este o tulburare și o apăsare pentru toată familia. Acel singur păcătos distruge mult bine (după cum Solomon spune descriind circumstanțele mai generale)...

3. Părinții credincioși nu se pot bucura prea mult de mângâiere în *biruințele pe care le au asupra propriilor lor păcate*, câtă vreme aceleași stricăciuni, pe care le urăsc, le dau morții și le abandonează în calitate de părinți, le văd făcând ravagii și stăpânind asupra copiilor lor.

4. Astfel de nenorociri întrerup *bucuria lor în Dumnezeu și în Isus Hristos*, când părinți ca aceștia trebuie să aibă aceeași credință în mânia lui Dumnezeu care se va dezlănțui împotriva copiilor lor, la fel cum ei cred în dragostea lui Dumnezeu pentru cei mântuiți și pentru ei înșiși ca părinți.

Când ei privesc la Dumnezeu ca la Tatăl lor, ei sunt nevoiți să privească în același timp la El și ca Acela care este în vrăjmășie față de copiii lor. Când ei spun, „nădăjduim că Raiul este locul și moștenirea noastră”, inima li se întristează știind că propriii lor copii nu îi vor însoți acolo sus [dacă nu se pocăiesc și dacă nu cred în Hristos].

F. LUCRURILE TRISTE CARE O ÎNSOȚESC

În al șaselea rând, gravitatea acestei suferințe este subliniată de lucrurile triste care o însoțesc. Și vă voi oferi numai trei astfel de lucruri care însoțesc în mod obișnuit această situație tristă, și care o fac și mai jalnică.

1. Astfel de copii își sărăcesc adesea părinții. Solomon ne spune că un copil rău îl jefuiește pe tatăl său și o izgonește pe mama sa! Unor astfel de copii nu le pasă dacă își înfometează părinții prin sărăcire, pentru ca ei să își hrănească poftele lor păcătoase. Adesea vedem copii desfrânați care ruinează averi uriașe.

2. Astfel de copii îi strică și îi corup adeseori pe alți copii și își fac frații de trup să fie frați de stricăciune. Adesea un frate necredincios are mai mult succes în a-și atrage frații și surorile în păcat decât reușește un tată evlavios să îi atragă spre Dumnezeu. Dacă oricare dintre ceilalți copii sunt evlavioși, cei stricați îi urăsc, îi insultă și îi persecută precum stricatul de Cain, care și-a ucis mișelește fratele pentru că faptele lui Abel erau neprihănite.

3. Astfel de copii fac să fie vorbită de rău acea bună religie pe care o declară și o practică părinții lor. Astfel, fiii lui Eli i-au făcut pe oameni să urască jertfele aduse Domnului. În cazul unora, viețile sfinte ale părinților lor nu pot șterge rușinea și ocară adusă credinței de stricăciunea copiilor lor.

G. GRAVITATEA ÎNMULȚITĂ

În al șaptelea rând, aș vrea să vă vorbesc despre opt lucruri care fac ca această suferință a părinților să fie înmulțită.

1. Întristarea lor crește când își amintesc *ce plăcere și încântare au fost acești copii pentru ei, în pruncia lor*. Acum, însă, îi chinuie realmente să vadă cum zâmbetele lor plăcute și suave s-au transformat în priviri batjocoritoare și disprețuitoare, și cum fărâmele de cuvinte plăcute din pruncie s-au transformat în înjurături, vorbe urâte și minciuni. Îi chinuie gândul că aceia care erau odată atât de nerăbdători să îi îmbrățișeze, să îi sărute și să alerge când le cereau să facă ceva, acum își ridică călcâiul împotriva lor.

2. Întristarea lor crește când se văd pe ei înșiși *atât de dezamăgiți cu privire la speranțele pe care și le puseseră în legătură cu copiii lor*. „O nădejde amânată”, scria Solomon, „îmbolnăvește inima” (Proverbe 13:12). Dar a ajunge dezamăgit și lovit de aceste speranțe neîmplinite, aceasta îți *frânge* inima. Când acești părinți își amintesc cât de plăcut a fost cândva pentru ei să îi audă pe copiii lor rostindu-și catehismul sau să îi audă spunând cuvinte frumoase despre Dumnezeu și despre Hristos, nu poate fi decât foarte dezamăgitor pentru ei ca aceiași copii, pe care ei, ca și Ana, i-au dedicat Domnului, să se vândă pe sine diavolului.

3. Întristarea acestor părinți crește când copiii lor ajung să fie *atât de goliți de dragoste față de părinții lor* și să

constate cum tovarășia mincinoșilor, a bețivilor, a curvarilor și a hoților este mai atractivă și încântătoare pentru ei decât să stea în prezența părinților lor.

4. Întristarea lor crește când *se uită la copiii sfinți ai altora*, și sunt nevoiți să spună, „Iată-i pe copiii care îi fac fericiți pe mama și tatăl lor”, în timp ce copiii lor, care sunt carne din carnea lor, copiii sfaturilor, rugăciunilor, jurămintelor și lacrimilor lor, trăiesc ca și cum tatăl lor ar fi un Amorit și mama lor o Hetită.

5. Întristarea este și mai mare în cazul *părinților care nu au decât un copil, și până și acesta se dovedește a fi un neascultător și un nebun*. Și cât de mulți se află în această situație. Scriptura vorbește despre aceasta ca despre cea mai tragică dintre întristări, comparând-o cu jalea care urmează morții singurului copil dintr-o familie, „Fiica poporului meu, acopere-te cu un sac și tăvălește-te în cenușă, jelește-te ca după singurul tău fiu, varsă lacrimi, lacrimi amare!” (Ieremia 6:26). „Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut” (Zaharia 12:10). Știu că aceste versete ale Scripturii vorbesc despre părinții care jelesc moartea unicului lor fiu, dar nu este atât de dureros să îți conduci singurul copil la groapă, pe cât este să îți vezi singurul copil trăind dezonorându-L pe Dumnezeu, fiind un blestem pentru generația lui, și distrugându-și continuu sufletul său prețios. Este o situație care amărăște inima peste măsură când părinții îi dedică

unui singur copil toată dragostea, bunătatea, grija, costul, durerile, rugăciunile și postul pe care alții le împart tuturor copiilor lor și, cu toate acestea, acel singur copil al lor se dovedește un monstru al stricăciunii, ca și cum păcatele multor copii necredincioși s-ar concentra în el.

6. *Întristarea este peste măsură de mare când slujitorii sfinți ai lui Dumnezeu sunt tații nebunilor, situație despre care v-am spus că este ades întâlnită. Aceasta este una dintre cele mai groaznice, pentru că ei, care au cheile Împărăției cerurilor, sunt nevoiți să îi încuie afară din aceasta pe propriii copii, care vor face obiectul mâniei lui Dumnezeu. Știind mai mult decât alții cât de grozav este să cazi în mâna lui Dumnezeu spre pedeapsă, și cât de groaznice sunt terorele Iadului, acești oameni trebuie să fie cu atât mai afectați când sunt conștienți că, în prezent, aceasta este soarta propriilor lor copii.*

7. *Întristarea este peste măsură de mare când copiii părinților care i-au dedicat lui Dumnezeu ca să Îl slujească în propovăduirea Evangheliei, se dovedesc niște păgâni. Este foarte jalnică situația când părinții intenționează să îi dedice pe copiii lor celei mai înalte slujiri în biserică și să investească în educația lor în acest scop, dar acești copii se dovedesc a fi o sare fără gust, care nu mai este bună decât să fie aruncată afară și să fie călcată în picioare.*

8. Întristarea este peste măsură de mare *când copiii sunt o sursă de amărăciune pentru părinții lor ajunși la vârsta bătrâneții*, și când aruncă țărână peste părul lor albit, care este slava lor, lucru împotriva poruncii lui Dumnezeu. Solomon ne spune: „*Nu nesocoti pe mamă-ta, când a îmbătrânit*” (Proverbe 23:22). Zilele bătrâneții sunt zile rele; până și vârsta înaintată este aducătoare de suferință și boli fără vindecare. Până și lăcusta, o vietate atât de ușoară, li se pare o povară acestor părinți bătrâni. De aceea, trebuie să fie cu atât mai dureros pentru ei să fie chinuiți de copiii lor răi, atunci când cei puternici (cum cred păstorii că denumește Solomon picioarele) se pleacă, iar copiii lor, care ar trebui să fie ajutorul și susținerea lor la bătrânețe, le frâng inimile și fac ca perii lor albi să se plece în mormânt cu durere.

3

CUM SĂ REACȚIONĂM CÂND AVEM COPII NECREDINCIOȘI

Am ajuns iată la partea aplicativă a discuției noastre.

A. LĂUDAȚI-L PE DUMNEZEU PENTRU COPIII ASCULTĂTORI

Părinții pe care Dumnezeu i-a binecuvântat cu copii înțelepți, sfinți și ascultători ar trebui să Îl laude și să Îl onoreze pe Dumnezeu pentru aceasta. Nu știu dacă, în Psalmul 144:12, David se referă la copii care sunt împliniți în lucrurile naturale, în lucrurile spirituale, sau în ambele.

Dar, aplicând acest verset în situația despre care noi discutăm, aș spune că mila lui Dumnezeu este mare dacă fiii voștri cresc astfel, când atât de mulți alți copii sunt nu sunt decât niște buruieni zgomotoase. Când atât de mulți sunt urâți și deformați de păcatele lor, fiicele tale să fie ca niște pietre prețioase, în care se vede frumusețea clădirii și îndemânarea artistului, fiind lustruite ca pietrele prețioase ale

unui palat. Dar să nu credeți că voi sunteți părinți mai buni decât alții sau că, dacă aveți copii mai buni decât au alții, este datorită faptului că ați purtat mai multă grijă copiilor voștri sau i-ați educat mai bine decât alții, ci dați tot meritul harului fără plată al lui Dumnezeu, care are milă de cine vrea să aibă milă (Romani 9:15, 18).

B. NU ÎI CRITICAȚI PE ALȚII PENTRU COPIII LOR RĂI

Să nu vă apucați să îi criticați pe părinții evlavioși pentru copiii lor răi. „*Cel ce suferă,*” a spus Iov, „*are drept la mila prietenului*” (Iov 6:14). Nu este destul că sunt suficient de necăjiți? De ce să adăugați și voi la suferința lor? Ei nu și-au pierdut dreptul de a fi stimați și ca voi să aveți gânduri bune față de ei; și, dacă îi judecați pentru situația lor, ar trebui să îi judecați la fel pe sfinții înțelepți ai lui Dumnezeu care au trăit în această lume. Chiar dacă Dumnezeu îi muștră aspru pentru copiii lor, totuși El nu vă va permite să îi judecați sau să îi condamnați pentru situația lor. Vă spun ce le spunea și Iov prietenilor săi: „*Tăceți, lăsați-mă*” (Iov 13:13). Lăsați-i să stea în picioare sau să cadă față de propriul lor Stăpân (Romani 14:4).

C. URĂȚI ORICE PĂCAT

Aceasta ar trebui să umple inimile părinților sfinți cu dorință de răzbunare împotriva păcatului și a Satanei, care le-a depravat, le-a stricat și le-a distrus copiii. Dacă un om

v-ar ucide copilul, un duh de răzbunare s-ar naște în voi, și ați fi în stare să îi spuneți unui astfel de om, „Vei plăti cu viața și sângele tău pentru viața și sângele copilului meu.” Dar păcatul și Satana au distrus atât prețiosul suflet cât și trupul copilului; de aceea, străduiți-vă ca, și din celelalte motive, să vă răzbunați pentru aceasta. Străduiți-vă să îi faceți păcatului ce le-a făcut David leului și ursului, care veneau să fure mieii din turma lui: el ucidea leul și ursul, eliberând astfel mielul furat. Așa trebuie și noi să facem tot ceea ce putem pentru a ne scăpa mieluşei din ghearele Satanei; să ne străduim, totuși, *să urâm păcatul și pe Satana mai mult, să proclamăm mai mult onoarea și Împărăția lui Dumnezeu și mântuirea sufletelor*. Aceasta este calea prin care vă puteți răzbuna pe păcat și pe Satana pentru ruina adusă de aceștia asupra copiilor voștri.

D. COPIII ASCULTĂTORI AI PĂRINȚILOR EVLAVIOȘI TREBUIE SĂ ÎL LAUDE PE DUMNEZEU

Îi îndemn pe copiii sfinți și ascultători să recunoască importanța harului lui Dumnezeu pentru viețile lor, pentru faptul că ei sunt sau au fost bucuria și cununa părinților lor. Este numai harul Său special dacă sunteți diferiți de toți copiii răi, și poate chiar diferiți de unii care au ieșit din același pântec și au supt același sân. Iată mai jos patru lucruri care sunt în ele însele motive deosebite de laudă la adresa lui Dumnezeu.

1. Lăudați-L pe Dumnezeu că sunteți *copii ai unor părinți evlavioși, că puteți veni la Dumnezeu în rugăciune fără să fiți împiedicați de nimeni și nimic, și că puteți spune - „Suntem copiii slujitorului Tău, care este tatăl nostru; suntem slujitorii Tăi și copiii fiicei Tale, mama noastră”*. Binecuvântați-L pe Dumnezeu pentru sfaturile bune și pentru exemplul părinților voștri, și pentru acea lungă perioadă din viața lor de rugăciune, de pe urma căreia beneficiați zilnic. Dacă părinții voștri au murit și sunt în Rai, această realitate ar putea să vă pună într-o stare spirituală în care să vă gândiți la harurile lui Dumnezeu care au strălucit în ei pe vremea când erau cu voi.

2. Lăudați-L pe Dumnezeu pentru că *aveți parte de aceleași haruri de care au avut parte bunii voștri părinți*. Pavel vorbește despre acest lucru făcând din el un motiv de laudă la adresa lui Dumnezeu, spunând că aceeași credință care a fost în bunica sa Lois și în mama sa Eunice, era și în Timotei (2 Timotei 1:5). Apostolul Ioan s-a bucurat mult când a auzit că copiii alesei doamne umblau în adevăr (2 Ioan 1:4).

3. Lăudați-L pe Dumnezeu că *sunteți eliberați de acele muștrări ale conștiinței, pe care copiii care nu sunt părtași harului le vor avea într-o zi din cauza neascultării de părinții lor*. Voi vă puteți gândi cu bucurie la faptul că ați fost fericirea părinților voștri sfinți, la faptul că viețile lor au fost mai suave și crucile lor mai ușor de dus datorită vouă; că sunteți

cinstea și pecetea educației sfinte pe care ei v-au dat-o, pe când copiii stricați sunt rușinea și ocara părinților lor.

4. Lăudați-L pe Dumnezeu că, prin har, *aveți dreptul la promisiunea aceea bogată și prețioasă care însoțește Porunca a 5-a și care este menționată și în Efeseni 6:2-3: „ca să fii fericit, și să trăiești multă vreme pe pământ”*. Vă mărturisesc cu toată seriozitatea că aș prefera mai degrabă să am parte de acea singură promisiune făcută copiilor ascultători decât să câștig cele mai mari bogății și moșteniri lumești care pot exista sub soare.

4

PREVENIREA ACESTEI NENOROCIRI

Îmi voi încheia această discuție în felul următor,

A. Voi enumera câteva modalități și sfaturi pentru a preveni producerea acestui necaz, spre folosul părinților;

B. Îi voi sfătui pe acei părinți, care sunt întristați de această situație nefastă, cum să o îndure;

C. Le voi oferi un îndemn serios copiilor care sunt sursa amărăciunii și întristării părinților lor.

A. MODALITĂȚI DE PREVENIRE

1. Alege-ți cu prudență partenerul de viață

Folosește-ți toată prudența și grija sfântă în alegerea aceluia care va purta împreună cu tine jugul căsniciei, căci dacă te vei face soțul sau soția nebunului, este foarte posibil ca, în timp, să deveniți tatăl și mama unor nebuni. Atunci când, înainte de potop, membrii bisericii lui Dumnezeu s-au căsătorit cu persoane dintr-o generație stricată de oameni

(Geneza 6:2), au rezultat niște urmași stricați. Dar, dacă la acest jug al căsniciei trage alături de tine un alt sfânt, aceasta este calea prin care puteți avea o sămânță sfântă. De aceea, ceea ce tu îți dorești cel mai mult să obții pentru tine, caută să găsești și în persoana care urmează să fie un trup cu tine. Tu te consideri născut din Dumnezeu, purtător al chipului lui Dumnezeu și al vieții lui Hristos în tine? Străduiește-te, deci, ca aceste lucruri să se regăsească în persoana pe care ai ales-o să îți fie tovarăș de viață; nu-ți alege niciodată ca soț sau soție pe aceea sau acela pe care nu l-ai alege să îți fie tovarăș la acest jug.

2. Fii credincios lui Dumnezeu

Fii credincios și sfânt înaintea lui Dumnezeu (Proverbe 20:7). Cel neprihănit umblă în integritate, iar copiii lui sunt binecuvântați. Dacă ai parte de har și îndurare pentru copiii tăi, iubește-L pe Dumnezeu și fii plăcut Lui, El, Dumnezeul harului și al îndurării.

Oricare ar fi păcatele tainice din tine, omoară-le de dragul copiilor tăi, altfel păcatele pe care le ții strâns la piept vor ajunge să se răsfrângă asupra vieților copiilor tăi. Adesea, părinții își văd propriile păcate săvârșite împotriva Tatălui ceresc atunci când copiii lor sunt neascultători.

Când copiii te disprețuiesc, amintește-ți de lipsa de teamă, cinstire și reverență a ta față de Dumnezeu. Când ei te necăjesc și te tulbură, amintește-ți cum L-ai întristat și L-

ai provocat și tu. Când ei refuză să stea în compania ta, amintește-ți de vremurile când inima ta a rătăcit de la Dumnezeu în neascultarea ta de poruncile Sale.

3. Cere-le iertare părinților tăi pentru păcatele din trecut făcute împotriva lor

Deplânge-ți greșelile făcute față de părinții tăi și cere-I iertare lui Dumnezeu pentru ele, căci mulți sunt cei care culeg din copiii lor ceea ce ei au semănat mai demult prin păcatele lor săvârșite împotriva părinților lor, iar suferințele provocate părinților lor ajung să se întoarcă asupra lor, manifestându-se în răutatea copiilor lor.

Până și cei mai buni dintre părinți au motive să reflecteze cu tristețe la faptul că n-au ascultat de părinții lor, nu le-au mulțumit și nu i-au cinstit.

Cred că poți să îți amintești privirile tale mofturoase, comportamentul indecent față de ei, întristările pe care le-ai provocat prin certurile tale continue cu frații și surorile tale, prin acuzațiile pe care le-ai adresat că ar fi avut o dragoste părtinitoare față de alți frați ai tăi și prin faptul că i-ai judecat că n-ar fi avut dragoste față de tine, când, de fapt, ție îți lipsea dragostea în relație cu ei.

Mulți dintre cei care acum sunt părinți evlavioși își pot aminti că, prin mulțimea și gravitatea păcatelor lor săvârșite la tinerețe, au fost sursa suferinței și amărăciunii taților și mamelor lor. De aceea, roagă-te cu sânguință lui Dumnezeu

să te ierte și să nu își amintească de aceste păcate prin neascultarea copiilor tăi.

4. Cere-l lui Dumnezeu să îi ferească pe copiii tăi de păcatele tale

Roagă-L pe Dumnezeu să îi ferească pe copiii tăi de păcatele tale și de consecințele lor. Când Manase a ajuns în Rai, Amon, fiul său, a umblat pe calea celor neconvertiți, iar Iehoiachim a fost târât în captivitate în Babilon din cauza păcatelor lui Manase. Roagă-te să nu îți semene copii în nici unul dintre lucrurile care nu sunt după chipul lui Dumnezeu, și ca dinții să nu ți se strepezească din cauza aguridei pe care ai mâncat-o în copilărie (Ieremia 31:29).

5. Ia în considerare natura coruptă a copiilor tăi

Fii adânc afectat de natura coruptă a copiilor tăi. Întocmai cum niciun om nu Îl va prețui pe Mântuitorul până nu va fi convins de păcatul și pierzarea din care el are nevoie să fie mântuit, tot așa ar trebui să fii conștient de păcatele copiilor tăi, altfel nu poți face nimic spre mântuirea lor. Când se nasc bebelușii tăi drăgălași, te bucuri să vezi că în cartea lui Dumnezeu scrie că El a conceput toate părțile trupurilor lor, dar ar trebui să fii conștient de acel trup al păcatului cu care ei se nasc și că, prin natura lor, ei sunt niște mici atei, păgâni, urători de Dumnezeu, blasfemiatori, curvari, minciñoși, hoți și criminali! Ei sunt în mod natural înclinați către aceste păcate și către toate celelalte păcate, și în mod natural

copii ai mâniei Dumnezeului infinit. Când ești convins de aceste lucruri, vei descoperi că principala ta preocupare pentru ei trebuie să fie mântuirea lor din această îngrozitoare stare a păcatului și pierzării.

6. Înțelege solemnitatea acestei lucrări

Fii conștient de cât de importantă este lucrarea care îți stă înaintea în a face orice poți ca să îți îndrepti copiii spre mântuire. Copiii sunt foarte abili în a le da de lucru altora: ei le dau de lucru părinților, le dau de lucru slujitorilor, le dau de lucru tuturor celor care au de-a face cu ei. Dar a-i conduce spre mântuirea din păcat și de la Iad este cea mai măreață lucrare⁹ care aparține părinților lor; în acest scop, ei au grijă să le dea suficient de lucru părinților lor. Părinții trebuie să cunoască, să creadă, să iubească și să asculte ei înșiși de doctrina mântuirii – astfel ca ei să fie capabili și gata să își instruiască în acest sens propriii copii. Un om nu își poate educa propriul copil pe calea pe care trebuie să meargă, dacă el însuși nu cunoaște această cale. În Biblie citim următoarele cuvinte: „Și poruncile acestea, pe care ți le dau astăzi, să le ai în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi” (Deuteronom 6:6-7). Notițele de margine spun pe bună dreptate că „trebuie să îi ascuți ca pe niște săgeți”⁹.

---

⁹ a conduce spre mântuirea din păcat – autorul face referire aici la lucrarea părinților în instruirea copiilor lor pe calea Domnului, la rugăciunile lor cu credință pentru sufletele lor și la îndemmurile pe care ei le dau spre pocăință și credința în Isus Hristos, Domnul. Autorul nu vrea să spună că părinții ar putea să obțină mântuirea pentru copiii lor; aceasta este lucrarea exclusivă a lui Hristos prin moartea și învierea Sa!

Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit atunci când și-a făcut lucrarea în inimile părinților și se mută astfel de la părinți către copii. Părinții trebuie să își exerseze propriile haruri, să își pună la lucru autoritatea și harul în tot ceea ce fac și spun, spre mântuirea copiilor lor: harul trebuie să lucreze în rugăciunile lor, trebuie să domnească peste buzele lor, să călăuzească nuiua lor, și să strălucească în viețile lor. Abia atunci se vede această lucrare asupra copiilor în importanța ei, căci este o lucrare pentru cei care sunt născuți din carne, cu scopul de a-i face să fie născuți din Duh, o lucrare care să facă din evlavie și credincioșie lucruri naturale pentru ei, o lucrare care transformă copiii diavolului în copiii Dumnezeului Atotputernic...

7. Fii dedicat în rugăciune

Fii dedicat rugăciunii pentru copiii tăi, căci tot binele pe care îl dorești pentru ei trebuie să vină de la Dumnezeu și, de aceea, acesta trebuie implorat de la El prin rugăciune. În zadar i-am învăța noi, dacă n-ar fi învățați de Dumnezeu. „Ale cărui cuvinte erau, Doamne, cuvintele pe care mama mea credincioasă le cânta în inima mea”, spunea sfântul Augustin, „dacă nu ale Tale?” Roagă-te, dar roagă-te cu credință și nădejde: „Urechile Tale”, spunea din nou Augustin, „erau îndreptate către inima mamei mele, când ea se ruga pentru mine”. Trebuie să te rogi cu o inimă calmă și care se revarsă înaintea Lui. Același tată ne spune că lacrimile mamei sale au udat pământul când ea se ruga pentru mântuirea

lui. Tot așa trebuie să te rogi și tu pentru mântuirea copiilor tăi. Mântuirea lui, spunea Augustin, era elementul central al rugăciunilor mamei sale pentru el.

8. Dedică-i pe copiii lui Dumnezeu și instruiește-i în învățătura legământului

Când copiii sunt capabili, învață-i despre legământul lui Dumnezeu cu oamenii... În acest sens, caută cu sârguință să îi înveți despre următoarele șase lucruri.

a. Răutatea și pericolul păcatului

Vorbește-le despre răutatea și pericolul păcatului, pentru că, până nu vor ști ce este cu adevărat păcatul, ce înseamnă să fii mântuit sau să fii condamnat și ce înseamnă să Îl pierzi pe Dumnezeu sau să te bucuri de El, copiii tăi nu Îl vor primi și nici Îl nu vor vedea pe Hristos ca prețios pentru ei, ci Îl vor disprețui pe Răscumpărătorul lumii, considerând că nu le este de niciun folos. Trebuie, așadar, să vă străduiți să faceți ca păcatul să fie ilustrat în ochii lor ca fiind odios și ca Hristos să fie prețios pentru copiii voștri. Abia atunci Îl vor prețui pe Hristos și vor asculta de voi. Despre Ioan Botezătorul s-a profetisit că el avea să pregătească bine calea Domnului și să întoarcă inimile copiilor către părinții lor. De aceea, preocupați-vă să pregătiți calea pentru Hristos în inimile copiilor voștri. Dacă veți reuși în aceasta, ei vor fi ascultători de El și de voi.

b. Doctrina Sfintei Treimi

Educați-vă pe voi înșivă și pe copiii voștri în doctrina Sfintei Treimi, a lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, căci aceasta este doctrina în care ei sunt botezați. Prin botez, ei intră cu toată seriozitatea în legământ cu aceste Trei Persoane sfinte, împotriva firii pământești, a Satanei și a lumii. Arătați-le gloria și dragostea lui Dumnezeu Tatăl în alegerea, chemarea, pregătirea și trimiterea lui Isus Hristos, în chemarea Lui de a fi jertfa de răscumpărare pentru noi. Învățați-i că Dumnezeu Tatăl este izvorul vieții; că Hristos trăiește prin Tatăl, izvorul autorității; că Hristos a primit de la El toată puterea, în cer și pe pământ. Tatăl este izvorul întregii credințe creștine, iar Hristos a auzit aceste adevăruri de la Tatăl și ni le-a făcut cunoscute. Tatăl este izvorul slavei, căci Tatăl L-a proslăvit pe Hristos; toți sfinții glorificați sunt binecuvântații Tatălui. Străduiți-vă în acestea și în orice alte învățături biblice, arătând că Dumnezeu Tatăl trebuie să aibă întâietate în inimile copiilor voștri.

Învățați-i să Îl cunoască și prețuiască pe Isus Hristos. Fără aceasta, ei nu pot fi creștini adevărați. Arătați-le toată plinătatea și gloria dumnezeirii lui Isus Hristos. Străduiți-vă să îi faceți să vadă gloria Lui ca singurului Fiu al lui Dumnezeu și să vadă tot ceea ce El a făcut pentru noi ca Mijlocitor și Răscumpărător în starea Sa de umilință, ceea ce face El și ce va face El în starea Sa înălțată pentru mântuirea păcătoșilor pierduți.

Dați-vă toată silința să imprimați în inimile lor următoarele adevăruri mărețe:

1. Că a fost voia și porunca lui Dumnezeu Tatăl ca Dumnezeu Fiul să fie jertfa pentru păcatele noastre, prin întruparea Sa. Acest lucru este clar prezentat în cuvintele: „Mi-ai pregătit un trup” (Evrei 10:5) sau *M-ai pregătit*, adică *pentru a fi jertfit*. Apoi El spune: „Iată-Mă...vin să fac voia Ta, Dumnezeule!” și, „Legea Ta este în inima mea,” [în KJV – n.trad.] având ca sens acea voie și lege ale Tatălui, care L-au determinat să se ofere jertfă pentru noi.

2. Că Isus Hristos, prin ascultarea Sa până la moarte pe cruce, s-a supus în mod perfect acestei Legi și a împlinit voia lui Dumnezeu Tatăl.

3. Că întreaga mântuire și fericire vine prin acest Legământ al Harului care este stabilit numai și numai pentru aceia care cred și ascultă de Evanghelie, doar datorită acestui sacrificiu și a ascultării lui Isus Hristos. De aceea, apostolul spunea, „Prin această ‚voie’ am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna” (Evrei 10:10), adică prin faptul că Hristos a împlinit voia Tatălui Său, jertfindu-Se odată pentru totdeauna pentru păcătoși, astfel încât noi, cei cu adevărat credincioși, suntem sfințiți, altfel spus mântuiți într-un mod perfect.

4. Trebuie de asemenea să îi faceți să înțeleagă slujirea și lucrarea Duhului Sfânt. Despre El, Mântuitorul ne spune

că ne va călăuzi în tot adevărul (Ioan 16:13), anume că îi face pe oameni capabili să creadă, să iubească și să asculte de adevărurile mântuitoare ale lui Dumnezeu, așa cum sunt ele revelate în Evanghelie...

c. Binecuvântările care decurg din umblarea cu Dumnezeu.

În al treilea rând, străduiți-vă să îi convingeți pe copiii voștri cu privire la *superioritatea vieții trăită în evlavie* și ascultare de Dumnezeu. Încurajați-i în aceasta, prezentând-o ca fiind *cea mai onorabilă viață* ce poate fi trăită, întrucât Mântuitorul nostru ne spune: „Dacă Îmi slujește cineva, Tatăl îl va cinsti.” (Ioan 12:26). „Ce trebuie făcut pentru un om pe care vrea să-l cinstească împăratul?” a spus Ahașveros (Eстера 6:6) – dar cine este în măsură să spună ce se va face omului pe care Tatăl Domnului nostru Isus Hristos spune că îl cinstește?

Spuneți-le de asemenea că aceasta este *cea mai înțeleaptă modalitate* de a-și trăi viața. Iată cercetarea lui Iov: „Dar înțelepciunea unde se găsește?” (Iov 28:12). Apoi el a spus, „Iată, frica de Domnul, aceasta este înțelepciunea; depărtarea de rău, este pricepere” (Iov 28:28). Mai mult, aceasta este *cea mai sigură viață*, căci Dumnezeu este un scut, o stâncă și un zid de apărare pentru toți cei care ascultă de El. Deși lucrurile de care au parte atât cei credincioși cât și cei necredincioși în această lume sunt expuse pericolelor

și pierderii, totuși ființa și moștenirea veșnică a celor credincioși sunt întotdeauna sigure. De asemenea, o viață evlavioasă este o viață de pe urmă căreia *câștigi cel mai mult*, fiindcă sfinții Îl câștigă astfel pe Dumnezeu, pe Hristos, câștigă Raiul, și nu pierd nimic. Căci noi nu putem pierde nimic prin Mântuitorul care ne salvează de orice rău și ne face să căpătăm tot ce poate fi mai bun. Chiar dacă moartea însăși ne va depozeda de toate lucrurile pe care le-am acumula pe acest pământ, totuși este un câștig de negrăit pentru toți cei ce, prin credință, își trăiesc pe pământ această viață evlavioasă.

Apoi trebuie să îi asigurați și de faptul că o astfel de viață evlavioasă este *cea mai plăcută*, pentru că ea este o viață a credinței, laudei și bucuriei, o viață a biruinței asupra păcatului.

Aceia care trăiesc o astfel de viață au parte de toate lucrurile care să îi bucure: ei Îl au pe Dumnezeu, și acest lucru îi bucură; Îl au pe Hristos și meritele Sale, și sunt bucuroși; și au nădejdea unei veșnicii binecuvântate și sfinte care îi bucură. Dacă vă veți strădui să vă convingeți copiii să fie atât de înțelepți încât să prețuiască și să iubească viața de ascultare a lui Dumnezeu, nu veți ajunge niciodată să fiți tații și mamele unor nebuni.

d. Binecuvântările bisericii locale

Lăudați înaintea copiilor voștri slava și frumusețea casei și a bisericii lui Dumnezeu... Luați copii cu voi, vorbiți-le

despre Sion, ocoliți-l și numărați-i turnurile, priviți-i întări-tura și cercetații palatele, povestind despre ele (Psalmii 48:12-13). Prezentați-L înaintea ochilor lor pe Regele Isus și, la dreapta Sa, pe Regina (biserica Sa) împodobită în aur de Ofir (Psalmii 45:9). Spuneți-le ceea ce și îngerul i-a spus lui Ioan: „*Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!*” (Apocalipsa 21:9). Arătați-le acea priveliște glorioasă, „o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap” (Apocalipsa 12:1) astfel încât compania celor care trăiesc împreună în comuniune cu Dumnezeu și cu Isus Hristos să li se pară de dorit și o încântare pentru ei, pentru ca astfel să uite de tovarășii rele, care adesea sunt blestemul tinereții.

e. Binecuvântările vieții de biserică

Învățați-i să prețuiască corect sacramentele lui Dumnezeu, căci prin botez, ei sunt în mod solemn primiți ca membri în acea casă și familie care este binecuvântată... Străduiți-vă să dați naștere în ei unor gânduri bune cu privire la slujitorii lui Dumnezeu, căci altfel veți vedea că, dacă au păreri ușuratec despre aceștia, sigur vă vor disprețui și pe voi. Învățați-i să se roage; nu veți putea avea vreodată mângâiere cu privire la copiii voștri până când ei nu vor striga către Dumnezeu cu expresia „Ava, Tată”. Învățați-i să cunoască, să prețuiască și să tânjească după Cina Domnului, și astfel, atunci când se ia bucată de pâine și vinul împărțășaniei, să își amintească de Hristos și de toată lucrarea Lui

de mântuire. Învățați-i să cinstească și să găsească încântare în Ziua Domnului, considerând-o diamantul de pe inelul timpului. Acei copii care se străduiesc să sfințească Ziua Domnului, întotdeauna îi vor onora și se vor bucura de părinții lor evlavioși.

f. Efemeritatea timpului

Faceți-i sensibili asupra realității că timpul este scurt și prețios, că o veșnicie de slavă sau una de ruină urmează foarte repede, și că moartea, judecata și Raiul sau Iadul stau la ușa vieților lor, chiar dacă sunt doar niște copii.

B. SFATURI DESPRE PREVENIREA ACESTEI NENOROCIRI

Voi oferi mai jos încă cinci sfaturi pentru părinții evlavioși, cu același scop de a preveni această tristă nenorocire.

1. Câștigați inima copilului vostru

Faceți tot ce puteți ca să vă feriți copiii de acele păcate care Îl provoacă pe Dumnezeu și care îi vor distruge, ca și de acele păcate care vor aduce asupra voastră neazuri și pierderi.

Unii sunt profund afectați văzându-și copiii cum se dau pe sine beției, curviei sau altor astfel de păcate, dar nu sunt tot atât de îngrijorați cu privire la necredința lor, nepocăința lor, lipsa de dragoste a lor față de Dumnezeu și lăcomia lor. Aceasta arată că astfel de părinți au la rândul lor prea mult

din dragostea de lume și prea puțină dragoste pentru Dumnezeu și pentru sufletele copiilor lor. Trebuie să măsurăm bine răul și pericolul păcatului, folosind măsurile din Cuvântul lui Dumnezeu, care ne spune că niciunul dintre cei care sunt pofticioși, la fel ca și cei bețivi sau curvari, nici unul nu va moșteni Împărăția lui Dumnezeu (1 Corinteni 6:9-10). Aceasta le arată părinților că ei sunt chemați nu doar să deplângă un copil neascultător, ci și un copil lacom, chiar dacă ar fi un copil bogat.

2. *Descoperiți păcatele care îi asaltează*

Observați păcatele pe care copiii voștri sunt înclinați să le practice, și străduiți-vă să îi umpleți cu ură și răzbunare împotriva acelor păcate. Dacă copilul tău are o cangrenă la picior sau la mână, care îi pune viața în pericol, vei fi de acord să i se amputeze acel membru incurabil, decât să fii nevoit să îl duci cu totul la groapă. Tot așa, trebuie să faci tot ce poți ca să îi scoți ochiul drept și mâna dreaptă sau piciorul drept al păcatului din viața copilului tău, știind că, altfel, atât trupul cât și sufletul lui vor fi aruncate în Iad. După cum trebuie să dați morții astfel de păcate în voi ca părinți, întrucât și natura voastră este înclinată să păcătuiască, tot așa trebuie să faceți și în copiii voștri, care vă seamănă în bună măsură. Ni se spune că, „*Copilul lasă să se vadă încă din faptele lui dacă purtarea lui va fi curată și fără prihană*” (Proverbe 20:11). Părinții pot foarte bine să descopere din manierele și comportamentul copiilor ce anume vor deveni ei când vor

ajunge mari. De aceea, ei trebuie să își urmărească copiii, astfel încât să încurajeze în ei ceea ce este bine și să descurajeze răul, mai ales acele lucruri către care ei par mai înclinați.

3. Alegeți prieteni sfinți pentru copiii voștri

Plasați copiii voștri în preajma familiilor dedicate sfințeniei și rugăciunii. Din moment ce nu ați planta copacii din livada voastră între spini și măcăciuni, cu atât mai puțin n-ar trebui să le permiteți copiilor voștri să se apropie de copii care nu Îl slujesc pe Dumnezeu.

4. Corecțați-i pentru neascultare.

Dați-le corecția potrivită. Aceasta a poruncit Dumnezeu pentru ca păcatele lor să fie date morții și sufletele lor să fie mântuite. *„Nu cruța copilul de muștrare, căci dacă-l vei lovi cu nuiăua, nu va muri. Lovindu-l cu nuiăua, îi scoți sufletul din locuința morților”* (Proverbe 23:13-14). Este mai bine pentru copilul tău să fie disciplinat decât să fie condamnat.

Nu lăsa ca plânsurile și strigătele copilului tău în timpul pedepsei să te determine să nu îl mai disciplinezi, *„Pedepsește-ți fiul, căci tot mai este nădejde, dar nu dori să-l omori”* (Proverbe 19:18). Dacă oasele copilului tău s-ar deplasa de la locul lor, din încheietură, le-ai așeza la loc, chiar dacă el ar plânge și s-ar zbate de durere în mâna chirurgului.

Îi vei spune, „Este mai bine să plângi acum, decât să fii olog câtă viață mai ai de trăit.” Tot așa este mai bine pentru copiii tăi să plângă acum sub nuiuaa tatălui lor decât să plângă și să se jelească pentru toată veșnicia, când se vor afla sub mânia Dumnezeului infinit.

De aceea, luați în considerare următoarele cinci sfaturi în ce privește corecția copiilor voștri:

(1) Nu le permiteți slujitorilor voștri să vă disciplineze copiii. Corecția este un act al autorității și, de aceea, ea nu poate fi administrată de cei care nu sunt decât slujitorii voștri. Pe de altă parte, nu ar fi corect ca părinții să le permită copiilor lor să îi disprețuiască și să abuzeze de slujitorii lor; dar dacă părinții le-ar permite slujitorilor lor să le disciplineze copii, acest lucru i-ar face pe copii mai încăpățânați, pe slujitori mândri, și pe ei înșiși de batjocura amândurora.

(2) Convingeți-i pe copii că este datoria voastră să îi corecțați pentru păcatele lor.

Astfel, este recomandabil să îi faceți să memoreze acele versete care arată că este obligația voastră părintească să îi corecțați, alături de acele versete care condamnă păcatele pe care voi le corecțați la copiii voștri. Faceți acest lucru astfel încât în conștiințele lor să vă dea dreptate când îi disciplinați, și astfel încât lor să le fie mai degrabă teamă de păcat decât de nuiua, și mai degrabă de a-L provoca pe Dumnezeu decât de faptul că v-au jignit pe voi.

(3) *Disciplinați-i la vremea potrivită. „Pedepsește pe feciorul tău, cât mai este nădejde (de îndreptare)”* (Proverbe 19:18; 13:24). Folosiți nuiua disciplinei cu înțelepciune, înainte ca ei să devină pentru voi un bici și un scorpion.

(4) *Dați-vă toată silința să aveți o atitudine corectă atunci când îi disciplinați*, astfel încât dragostea, prudența și blândețea – nu mânia și furia – să vă stăpânească. Să nu manifestați prea multă severitate când îi disciplinați, ca să nu îi provocați la mânie, pentru ca această mânie să nu ajungă să fie întristarea părinților.

(5) *Rugați-L pe Dumnezeu să dea binecuvântarea Lui asupra disciplinării pe care o faceți față de copiii voștri*, astfel ca aceasta să fie eficientă în a îndepărta din ei nebulia care este lipită de inimile lor.

5. Fiți exemple bune pentru ei

În ultimul rând, fiți exemple bune pentru copiii voștri. Trăiți astfel încât să nu se vadă în voi vreun păcat, fiindcă aceasta îi poate infecta și pe ei și îi va face să vă disprețuiască. Dimpotrivă, trăiți astfel încât ei să vadă în voi mereu strălucind chipul lui Dumnezeu. Acesta este modul în care îi veți face să vă cinstească și să vă asculte în Domnul. Trăiți astfel ca să puteți să le spuneți ceea ce Pavel le spunea filipenilor: *„Ce ați învățat, ce ați primit și auzit de la mine, și ce ați văzut în mine, faceți. Și Dumnezeul păcii va fi cu voi”* (Filipeni 4:9).

C. SFATURI DESPRE CUM SĂ SUPORTAȚI ACEASTĂ SUFERINȚĂ

Mă voi adresa acum acelor părinți care trec prin această suferință de a avea copii necredincioși și vreau să îi sfătuiesc cum să o suporte, folosindu-mă de opt îndemnuri.

1. Urâți idolatria!

Urâți ca pe un mare păcat să vă lăsați învinși de această suferință, adică fie să nu vă mai faceți datoria sau să vă confundăți în amărăciune. Dacă stricăciunea lor vă face să eșuați sub povara acestei suferințe, aceasta este un semn că v-ați pus prea multă nădejde în copii pentru fericirea voastră. Vreau să vă implor folosindu-mă de cuvintele lui Ioab față de David, pe când acesta din urmă plângea cu amar moartea fiului său Absalom: „*[tu] arăți azi că pentru tine nu sunt nici căpetenii nici slujitori*” (2 Samuel 19:6). Așa vă spun și eu, că, dacă vă comportați astfel, prăbușindu-vă sub povara unui copil neascultător, afirmați că pentru voi n-ar exista nici Dumnezeu și nici Hristos.

2. Fiți conștienți de faptul că nu sunteți singuri.

Luați în considerare ceea ce am dovedit, anume că o astfel de suferință poate să vină și asupra celor mai dragi din copiii lui Dumnezeu. Nu trebuie să gândiți la aceasta ca și cum ați fi primii părinți evlavioși care au copii necredincioși, sau ca și cum vi s-ar întâmpla vreun lucru ciudat. Vă mărturisesc că, acolo unde un necaz pare să fie singular sau din

cale-afară de mare, este mai mare probabilitatea de a-l copleși pe cel în suferință, pentru că el va fi tentat să creadă că la mijloc ar fi vreo supărare deosebită a lui Dumnezeu pe el. [Ei] spun ca și biserica, „*voi, care treceți pe lângă mine, priviți și vedeți dacă este vreo durere ca durerea mea, ca durerea cu care m-a lovit Domnul în ziua mâniei Lui aprinse!*” (Plângerile 1:12). Dar această suferință este una obișnuită și este consecventă cu harul mântuitor al lui Dumnezeu destinat lor, fiind o nuia care a fost de folos multora dintre cei neprihăniți.

3. Fiți conștienți de faptul că există suferințe mai mari decât aceasta.

Gândiți-vă la multe alte suferințe, mult mai grave, care s-ar fi putut abate asupra voastră. Iată numai trei astfel de neazuri mai mari, care v-ar putea face oricând viața mult mai tristă.

a. Voi înșivă ați fi putut fi niște oameni necredincioși, răi și stricați.

Dacă marele Iehova v-ar fi condamnat și blestemat pentru vecie, aceasta v-ar fi făcut situația mult mai mizeră decât faptul că sunteți chinuiți pentru o vreme de un copil rău.

b. Ai fi putut avea un soț sau soție care să fie ca un putregai în oasele tale.

În versetul următor, Solomon pare să vorbească despre un tovarăș de viață care este mai rău decât a avea un copil stricat, „*Un fiu nebun este o nenorocire pentru tatăl său, și o nevastă gâlcevitoare este ca o streășină de pe care picură într-una*” (Proverbe 19:13). O astfel de soție este ca picurarea constantă a ploii și pătrunderea ei prin acoperișul unei case, ducând la putrezirea clădirii, la distrugerea bunurilor din ea, și la ruinarea atât a casei cât și a celor ce locuiesc în ea. Pe cât îți este soția mai apropiată și mai dragă inimii tale prin comparație cu copilul, pe atâta suferința ta într-o astfel de situație este mai mare.

c. Dumnezeu i-ar fi putut deja lăsa pe copiii voștri să piară în păcatele lor.

Dacă nu aveți decât un copil credincios, bucuria voastră legată de acest lucru ar trebui să compenseze mult din întristarea dată de necredințioșia celorlalți copii.

4. Fiți conștienți că sunt lucruri mai mari pentru care ar trebui să plângeți.

Fiți conștienți că voi înșivă aveți lucruri mai mari care pot să vă facă să suferiți și să vă umpleți de întristare decât cele cauzate de copiii voștri. Există împărății întregi de bărbați, femei și copii care au suflete la fel de prețioase ca ale voastre sau ale copiilor voștri. Aceștia Îl dezonoarează pe același Dumnezeu și pier sub mânia Lui. Mulțimi de oameni care au la îndemână Scriptura și sacramentele Îl disprețuiesc pe

același Hristos și aceeași Evanghelie după cum o fac și copiii voștri.

De ce ați fi mai îngrijorați pentru unul sau mai mulți dintre copiii voștri necredincioși decât să fiți preocupați de întreaga lume care se află acum în păcat și nelegiuire?

5. Părăsiți amărăciunea păcătoasă.

Faceți ca amărăciunea voastră să fie călăuzită de Scriptură și de rațiune, astfel încât să nu Îl provocați pe Dumnezeu, să nu vă pângăriți sufletele și să nu vă răniți conștiințele prin lacrimi și suspine păcătoase. Pentru aceasta, vă sfătuiesc să respectați următoarele două reguli:

a. Prima – plângeți mai mult pentru păcatele lor, prin care ei Îl provoacă și Îl dezonorează pe Dumnezeu, și prin care se ruinează și se pângăresc pe ei înșiși decât să plângeți pentru orice lucru care vă face pe voi de rușine în fața altora sau pe care îl pierdeți pe lumea aceasta din cauza lor.

Faceți acest lucru astfel încât să arătați că dragostea pentru Dumnezeu și pentru sufletele copiilor voștri, nu dragostea de lume, au cea mai puternică influență asupra întristării voastre. Mă tem că, în general, în părinții evlavioși se naște prea multă amărăciune pământească și prea puțină amărăciune divină în astfel de situații.

b. A doua – nu lăsați ca amărăciunea voastră să vă îmbolnăvească trupurile și să vă afecteze sănătatea.

Dumnezeu nu ne cere să plângem mai mult pentru păcatele copiilor noștri decât plângem pentru păcatele noastre. El nu ne poruncește niciodată să ne împlinim menirea prin întristare în așa fel încât să ne distrugem trupurile, care sunt templul Duhului Sfânt. Adevărul este că întristarea biblică este sănătatea sufletului și ea niciodată nu rănește trupul – căci harul este întotdeauna un prieten, niciodată un vrăjmaș al naturii. De aceea, nu vă privați pe voi înșivă de toate oportunitățile de a-L cinsti pe Dumnezeu și de a sluji bisericii Sale. Nu faceți așa încât să vă distrugeți unul pe altul ca soți și aveți grijă să nu vă transformați copiii în orfani datorită unei astfel de amărăciuni. Aceste lucruri nu Îl vor onora nici pe Dumnezeu, nu vă vor ușura suferința și nici nu vor face nimic bun pentru copiii voștri răi și vrednici de milă.

6. Căutați să primiți din puterea lui Hristos.

Străduiți-vă să vă întăriți în harurile voastre în timpul cât suferiți din pricina copiilor voștri. Aveți nevoie de mai multă cunoaștere, înțelepciune, credință, speranță, dragoste, blândețe și răbdare, ca să fiți capabili și pregătiți să purtați această suferință mai mult decât altele. Trebuie să priviți la Dumnezeu și la Hristos și să vă bucurați de El, să țineți vie această bucurie în inimile voastre în timpul cât sunteți afectați de această suferință mai mult decât de oricare alte necazuri. Totuși, prin puterea lui Hristos, puteți fi făcuți capabili nu doar să purtați această încercare, ci și să căpătați cinste

prin ea; și, cu cât este mai mare tulburarea, cu atât mai mult bine ați putea primi prin ea.

7. Fiți conștienți de binecuvântările voastre în Hristos.

Mângâiați-vă în faptul că cele mai bune și mai mărețe lucruri, pentru care v-ați rugat cel mai mult, pe care le-ați așteptat cel mai mult, pe care le-ați dorit și le-ați iubit mai mult, sunt toate asigurate pentru voi.

a. Dumnezeu vostru este și va fi binecuvântat și glorios pentru totdeauna, indiferent ce se va întâmpla cu copilul vostru.

Toate perfecțiunile Sale infinite lucrează pentru gloria Sa. Hristos Însuși este al lui Dumnezeu și Își face lucrarea de Mijlocitor ca Slujitor al Lui și pentru gloria Tatălui.

Toți îngerii și sfinții binecuvântați Îl vor onora, admira, iubi și lăuda pe veci.

b. Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt pe vecie ai voștri și vor fi pe veci glorificați când voi sunteți binecuvântați și când veți fi primiți în glorie.

Aveți un copil rău, dar aveți un Dumnezeu bun. Când știți că toată lucrarea voastră va fi finalizată, că păcatele voastre sunt iertate și date morții, că harurile voastre sunt perfecte, când știți că trupurile și sufletele voastre se pregătesc pentru glorificare – este posibil ca un copil necredincios să vă facă toate mângâierile să piară?

8. Fiți conștienți de viața veșnică ce vă așteaptă în ceruri.

În ultimul rând, fiți conștienți că această suferință nu va dura multă vreme.

Vă mărturisesc că nu știu și nici nu aș putea găsi ceva anume care să poată înălța inima deasupra necazului acesta în afara cunoașterii și a experimentării dragostei infinite a lui Dumnezeu în Hristos pentru om și a veșniciei sfinte și glorioase pe care această dragoste o va face practică pentru acel om în scurt timp.

Faptul că v-am arătat că situația voastră este și a fost comună multora dintre părinții evlavioși ar trebui să vă mai stingă din tristețe – dar sigur că ce valoare are să vă spun că alții sunt și au fost în situații la fel de nefericite ca a voastră?

Sau să vă spun că au existat copii la fel de stricați ca ai voștri au fost sfințiți și le-au dat motive de speranță altora – lucru care să cântărească mai mult în gândurile voastre că ei ar putea să fie mântuiți sau să fie condamnați.

Există în mod egal motive să ne temem de unul dintre aceste rezultate finale, pe cât trebuie să avem speranță pentru cealaltă situație.

Dar pentru ca un om să își vadă moartea ca un câștig, să fie gata să plece în acea lume unde nu va mai fi nimic din această întristare, și în final să vadă că în Ziua Judecării copiii lui stricați nu vor mai însemna pentru el mai mult decât

niște Bonner-i¹⁰ sângeroși sau ca niște Gardiner-i¹¹, ori ca niște demoni blestemați, și ca el însuși să stea alături de Hristos judecându-i; ca el să iubească și să își găsească plăcerea în sfințenia și dreptatea Judecătorului întregii lumi prin declararea sentinței drepte împotriva lor, „*Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui!*” (Matei 25:41) – acestea sunt adevăruri suficiente pentru a compensa toată durerea extremă avută pentru copiii lui necredincioși.

---

¹⁰ **Edmund Bonner** sau **Boner** (c. 1500-1569) – episcop al Londrei; inițial, acesta a fost un personaj important în schisma bisericii anglicane față de Roma în timpul lui Henry al VIII-lea, dar mai târziu s-a împăcat cu romano-catolicismul. El a devenit celebru sub numele de „Bonner Sângerosul”, din cauza persecuției sale asupra protestanților, sub guvernarea catolică a reginei Angliei, supranumită „Mary sângeroasă”.

¹¹ **Stephen Gardiner** (1483-1555) – episcop de Winchester; cunoscut de unii sub numele de „Gardiner cel negru și sângeros” din cauza persecutării protestanților sub domnia lui „Mary sângeroasă”.

5

ÎNDEMNURI PENTRU COPII NECREDINCIOȘI

Aș vrea să închei această scriere cu un îndemn serios adresat acelor copii necredincioși, care sunt tristețea și amărăciunea părinților lor evlavioși. Pe ei vreau:

- A. Să îi conving de păcatele lor.
- B. Să îi conving de starea de pierzare în care se găsesc.
- C. Să îi conving să abandoneze păcatele, astfel ca să fie eliberați din această stare.

A. GROZĂVIA PĂCATELOR TALE

În primul rând, îți voi arăta grozăvia păcatelor tale, în mod particular prin următoarele 4 aspecte:

- 1) ai încălcat legământul tău cu Dumnezeu;
- 2) ai zdrobit legăturile prin care ai fost legat de Biserica lui Dumnezeu;
- 3) ai încălcat îndatoririle față de părinții tăi;

4) ai încălcat îndatoririle tale față de celelalte persoane.

1. Ai încălcat îndatoririle tale față de Dumnezeu.

În primul rând, trebuie să spun că ai încălcat legământul tău cu Dumnezeu, care a fost făcut în privința ta cu toată seriozitatea, prin botez; căci, din versetele din Scriptură menționate mai sus (Levitic 19:3), este clar că, prin încălcarea autorității părinților tăi, te-ai dezis de Domnul ca fiind Dumnezeul tău. Voi descrie acum această încălcare a legământului tău față de Dumnezeu prin patru lucruri specifice.

a. Prin ceea ce gândești în inima ta și prin ceea ce practici, tu negi existența lui Dumnezeu.

Primul aspect al legământului constă în aceea că trebuie să recunoști și să crezi că Domnul este Dumnezeu; căci acela care vine la Dumnezeu, trebuie să creadă că El este (Evrei 11:6). Dar iată care este limbajul din inima și viața ta: nu există Dumnezeu. Tu negi că Dumnezeu este prima și cea mai mare dintre ființele din univers, prin faptul că preferi creaturile în locul Lui și prin faptul că spui că, în fapt, creaturile sunt *totul*, și implicit că marele Iehova este nimic pentru tine.

Tu negi atotputernicia Lui. El umple tot universul, dar nu Îl observi. Prezența unui tată sau a unei mame ar avea vreo influență asupra ta, dar nu te mișcă cu nimic adevărul că Dumnezeu este prezent în camera ta.

Tu negi înțelepciunea Lui infinită, acea înțelepciune a lui Dumnezeu descoperită în lucrarea de mântuire prin Isus Hristos. Acea înțelepciune, care este atât de glorioasă și de minunată pentru puterile și stăpânirile din ceruri, nu constituie decât un lucru ridicol și prostesc pentru tineri atât de mândri și ignoranți ca tine.

Tu negi puterea Lui prin faptul că îndrăznești să te războiești cu El. Tu te porți ca și acei atei batjocoritori, despre care stă scris: *„Căci a ridicat mâna împotriva lui Dumnezeu, s-a împotrivit Celui Atotputernic, și a avut îndrăzneala să se năpustească asupra Lui cu partea cea mai tare a scuturilor lui”* (Iov 15:25-26). Tu te năpustești asupra Lui, ai sări la gâtul Lui, I-ai smulge pavăza, ca și cum ai fi capabil să te lupți cu Dumnezeu și să Îl învingi pe Cel Atotputernic.

Tu negi sfințenia Lui și crezi că Dumnezeu este la fel ca tine (Psalmii 50:21). Apoi te flatezi singur în ideea că Dumnezeu este ca tine, astfel încât să nu te îngrozești de vrăjmășia ta împotriva Lui și de totala deosebire a ta față de El, ca și cum tu ar trebui să fii model pentru El, nu El pentru tine. În acest fel, îți convingi conștiința spunându-ți că El este și Dumnezeul ateilor, al curvarilor, bețivilor, mincinoșilor și hoților, respingând faptul că El este Dumnezeul sfânt al unor oameni sfinți.

Tu negi adevărul lui Dumnezeu. Unul dintre cele mai mărețe și mai valoroase adevăruri pe care Dumnezeu le-a

spus oamenilor este acesta: „*Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său*” (1 Ioan 5:11). Totuși, iată-te făcându-L mincinos prin faptul că tu nu crezi acest adevăr pe care El l-a rostit, anume că El L-a dat pe Hristos. Minciuna este una dintre cele mai rele trăsături ale diavolului, și iată că tu dai adevărul despre Dumnezeu cel sfânt la schimb pentru această minciună. Aceste lucruri le scriu cu litere de tipar înaintea fețelor nerușinate ale tuturor copiilor necredincioși și neascultători.

b. Tu refuzi să îți găsești împlinirea în Dumnezeu.

Tu ai încălcat legământul oridecâteori ai refuzat să Îl consideri pe Dumnezeu ca Dumnezeul tău și bucuria ta. Cea mai mare promisiune pe care Dumnezeu le-a făcut-o vreodată oamenilor este aceasta: „*Eu voi fi Dumnezeul lor*” (Evrei 8:10). Dar acest lucru nu înseamnă nimic pentru tine; tu nu accepți ca El să fie comoara ta, bucuria ta și onoarea ta. Pentru tine, nu este niciun fel de onoare să Îl ai pe mărețul Iehova ca Tată al tău; nu vezi nimic bun în El și te crezi oricum mai bun decât El. Și dacă Îl pierzi, crezi că n-ai pierdut de fapt nimic. Nu Îl iubești, nu Îl dorești, și nici nu găsești vreo încântare sau plăcere în El.

c. Tu disprețuiești răscumpărarea făcută de Hristos.

Felul în care trăiești demonstrează că mai degrabă ți-ar plăcea să fii în compania unor oameni stricați decât să Îl iubești pe Tatăl Domnului Isus Hristos. Îl disprețuiești pe

Domnul Isus, consideri ca lipsit de valoare prețul măreț al răscumpărării, și mai degrabă ți-ai păstra păcatele decât să fii mântuit de ele. Tu sfidezi mânia lui Dumnezeu și iei în batjocură faptul că Mijlocitorul ar putea să facă pace între tine și Dumnezeu. Te împotrivești Duhului Sfânt și ai prefera să fii stricat și depravat, ai prefera să înveți să minți, să înjuri și să furi decât să Îl lași pe Duhul Sfânt să te învețe să iubești, să slujești și să îți găsești plăcere în Dumnezeu.

d. Tu ai ales lumea și L-ai respins pe Dumnezeu.

Ai rupt legământul și când ai ales să fii de partea diavolului, a lumii și a păcatului, așezându-te astfel împotriva Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt, făcând aceasta în două moduri.

1. *Crezând* promisiunile diavolului, ale lumii și ale păcatului și refuzând să crezi promisiunile lui Dumnezeu. Diavolul, lumea și păcatul sunt cei trei mari amăgitori ai omenirii. Ei îi înșală pe oameni făcând promisiuni care în aparență sună mărețe și grozave. Prin acestea, ei l-au convins pe om să încalce atât legământul faptelor cât și legământul harului. Diavolul i-a ispitit pe primii părinți să nu creadă acel cuvânt pe care Dumnezeu li-l dăduse pentru a-i feri de păcat, anume: „în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit” (Geneza 2:17). Diavolul i-a ispitit să creadă că acel cuvânt este o minciună și le-a făcut în schimb o mare promisiune (Geneza 3:4-5), spunându-le că, dacă vor mânca din fructul

oprit, nu doar că vor fi feriți de orice rău, „*hotărât, că nu veți muri*”; ci le-a spus și că ei vor avea parte de fericiri mai mari decât acelea pe care Dumnezeu le oferise lor – „vi se vor deschide ochii, și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul”. Crezând această promisiune a diavolului, ei au încălcat legământul vieții și au adus cu ei acea revărsare de păcat și pierzare care s-a răsfrânt asupra întregii rase omenești. Și, deoarece el i-a convins pe oameni să nu creadă Cuvântul lui Dumnezeu, pe care El l-a dat ca să îi păzească de păcat și pierzare, lucrarea diavolului este aceea de a-i ispiti pe oameni să considere ceea ce spune Dumnezeu ca fiind minciună, mai ales când El a spus că mântuirea oamenilor din păcat și ruină vine prin Isus Hristos. Acesta este cuvântul legământului harului, care le promite viața veșnică și mântuirea tuturor celor care cred în Hristos, care se pocăiesc de păcatele lor și trăiesc viețile unor fapte noi, conform cu regulile Evangheliei. Dar diavolul îi ispitește pe oameni să încalce acest legământ, promițându-le viață și fericire în vreme ce ei trăiesc în păcat. Acești copii răi îl cred astfel pe diavolul și se flatează pe sine în păcatele lor, spunând ca și acei batjocoritori obraznici, „*Voi avea pacea, chiar dacă aș urma după pornirile inimii mele, și chiar dacă aș adăuga beția la sete*” (Deuteronom 29:19). Astfel, îți încalci legământul cu Dumnezeu și îți faci un legământ cu moartea și cu Iadul.

2. Ascultând de diavolul, de lume și de păcat, și nesupunându-te lui Dumnezeu. Tu Îl numești pe Dumnezeu Tatăl

tău din ceruri, dar umbli după poftele păcătoase ale diavolului, care este tatăl tău în Iad. Tu umbli după mersul acestei lumi (Efeseni 2:2) și te faci slujitor al păcatului (Romani 6:20), iar pe de altă parte Îl urăști pe Dumnezeu și te împotrivești Creatorului tău. Dacă ți-ar sta în putință, L-ai ucide în fiecare zi pe Cel care este nemuritor! Și astfel, la fel ca toți prietenii tăi apostatați, trăiești ca și cum ai fi fost botezat în numele diavolului, al lumii și al firii pământești, lepădându-te de Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

2. Ți-ai încălcat îndatoririle față de Biserică.

În al doilea rând, ți-ai încălcat îndatoririle față de Biserica lui Dumnezeu... Prin botez, ai fost în modul cel mai serios primit în acea adunare măreață, sfântă, biruitoare și binecuvântată (Evrei 12:22), Muntele Sionului, cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, adunarea și biserica întâilor-născuți din ceruri. Dar tu ai părăsit această Biserică și ai întors spatele familiei și casei Dumnezeului celui viu. Ai devenit părtaș diavolului și seminței lui, și te-ai străduit să umpli această lume cu păcat și să instaurezi împărăția Satanei. Nu vrei ca Isus Hristos să aibă în această lume un nume, o împărăție, slujitori, sacramele sau un popor al Lui!

3. Ți-ai încălcat îndatoririle față de părinții tăi.

În al treilea rând, ți-ai încălcat legăturile de sânge care te obligă să ai îndatoriri față de părinții tăi. Acest lucru este evident din trăsăturile acelea întunecate ale copiilor stricați,

trăsături care se găsesc din plin și în tine. La acestea eu aș adăuga-o și pe cea că nu îți iubești deloc părinții, ceea ce, de fapt, include toate aspectele imaginabile ale neascultării tale de părinți! Dragostea nu caută niciodată să facă rău, ci întotdeauna caută și vrea binele celui iubit. Dragostea totdeauna face oamenii să încline să fie plăcuți celor iubiți, caută să iubească și să își găsească plăcere în prezența lor, și stimulează privirile, gândurile și comportamentul care sunt expresia dragostei. Cât de plăcut mi-a fost câteodată să văd cum inima și sufletul unui copil se dezvăluie în privirile sale plăcute și pline de iubire față de părinții săi! Dar tu, copil răzvrătit, nu îți iubești părinții; tu îi rănești și îi întristezi mai mult decât toți vrăjmașii și persecutorii demonici care au trăit vreodată pe fața pământului. Tu îi provoci întotdeauna, îi jignești mereu și îi chinuiești continuu, și ești ca un ghimpe care le stă continuu în ochi și ca un spin în coasta lor! Mai degrabă ai trăi alături de mincinoși, blasfemiatori și bețivi, ca și cu prietenii tăi destrăbălați și puturoși decât să stai în prezența părinților tăi înțelepți, serioși și sfinți. Cât de bucuros și de fericit te simți tu în tovărășia celor cărora li te alături ca să slujești împreună diavolului, să Îl dezonoarăți pe Dumnezeu și să vă distrugeți sufletele! Dar cât de neliniștit, apatic, acru și nemulțumit te arăți în prezența părinților tăi! Privirile tale disprețuitoare, cuvintele tale îmbufnate și atitudinile tale batjocoritoare față de ei îți trădează ura, mânia și pizma pe care o ai împotriva bunilor tăi părinți. Oh, copil mizer! Nu

poți găsi în inima ta resurse de iubire pentru părinții tăi, din carnea cărora îți ai ființa înaintea lui Dumnezeu și care s-au folosit de toate mijloacele sfinte pentru a te încuraja să fii sfânt și binecuvântat!

4. Ți-ai încălcat îndatoririle față de ceilalți.

În ultimul rând, ți-ai încălcat îndatoririle ce îți revin față de rudele tale și față de toți ceilalți oameni. Nu poți fi soră sau frate bun în timp ce ești un copil care își rănește atât de mult părinții. Nu poți fi angajat sau ucenic bun, nu poți fi soție sau soț bun, nu poți ajunge funcționar bun, dacă ești un copil rău. Aceleași păcate care te pângăresc în relație cu familia și rudele tale te vor pângări și în relație cu toți ceilalți oameni și te vor face să fii o povară în orice loc te vei găsi, vei fi un necaz pentru lumea aceasta, o rană și un blestem pentru generația ta.

B. GROZĂVIA STĂRII TALE PIERDUTE

Voi încerca acum să te conving de starea ta deznădăjduită. O, dacă aș avea inimă și limbă să pot gândi și să pot vorbi despre acest lucru suficient! Dar ia aminte la aceasta: ești un copil blestemat, „Blestemat să fie cel ce va nesocoti pe tatăl său și pe mama sa!’ Și tot poporul să răspundă: ‚Amin!’” (Deuteronom 27:16).

Ia aminte la faptul că Însuși Dumnezeu spune despre tine că ești blestemat. Numai El te poate blestema sau te

poate binecuvânta, pentru că acestea două sunt la îndemâna Lui. El te poate face părtaș dragostei Lui sau poate să toarne mânia Sa asupra ta după cum dorește. El este capabil și credincios să Își ducă la îndeplinire amenințările. Și El știe că ești blestemat, pentru că El îi cunoaște pe toți copiii harului Său și pe toți copiii mâniei Sale. Ia aminte apoi la faptul că toți slujitorii lui Dumnezeu sunt chemați să pronunțe blestemul asupra ta: „Și Leviții să ia cuvântul, și să spună cu glas tare întregului Israel... Blestemat să fie cel ce va nesocoti pe tatăl său și pe mama sa” (Deuteronom 27:14, 16). Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să spună cu glas tare, ca și cum ar striga la urechea tuturor cu toată puterea, declarându-te blestemat. Și eu, ca slujitor al Evangheliei, declar că toți copiii răi și neascultători – deși unii pot fi chiar rodul propriului meu trup – sunt blestemați! Mai mult, da, toți, noi înșine, suntem chemați să vă considerăm blestemați; și tot poporul va spune „Amin”. Atât ei cât și eu suntem chemați să credem acest lucru și să fim de acord că este drept și corect ca tu să fii considerat un blestemat. Dar ca să te pot convinge de starea ta ruinată, îți voi prezenta în continuare patru lucruri care demonstrează acest lucru.

1. Te afli în afara căii pe care se poate găsi orice lucru bun. Dumnezeu are o cale a milei Sale și o cale a mâniei Sale. Iar tu nu te afli pe calea milei Sale, căci nu exiști prin harul și dragostea lui Dumnezeu, care generează tot ce este bun; ci ești copil al mâniei Lui, și aceasta te va duce la pierzare

totală. Și, după cum ți-am spus deja, ai încălcat legământul care aduce asupra ta tot harul și mila: nimic bun nu poate veni peste tine până nu te întorci la Dumnezeu și la părinții tăi.

2. Te afli pe *calea lată plină de orice stricăciune*. Multe dintre cele mai oribile păcate din această lume au început cu neascultarea de părinți. Mulți dintre aceia care s-au dovedit în timp a fi mincinoși, bețivi, curvari, hoți și ucigași, au fost la început copii necredincioși și neascultători.

3. Te afli în *pericol constant ca vreo judecată aspră a lui Dumnezeu să cadă asupra ta în această viață*, căci „*Cine va blestema pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea*” (Exod 21:17). „*Dacă cineva blestemă pe tatăl său și pe mamă-sa, i se va stinge lumina în mijlocul întunericului*” (Proverbe 20:20). Lumina vieții și a plăcerilor tale pare să ardă și să strălucească în prezent, dar un întuneric negru și îngrozitor grăbește să vină asupra tuturor copiilor neascultători: „*Pe ochiul care își bate joc de tatăl său, și nesocotește ascultarea de mamă, îl vor scobi corbii de la pârâu și îl vor mânca puii de vultur*” (Proverbe 30:17). Nimeni nu este mai predispus să treacă în lumea veșnică printr-o moarte rușinoasă și prematură decât copiii neascultători. Când Dumnezeu îi abandonează pe copiii care nu ascultă de părinții lor, acesta este un semn îngrozitor al pierzării care se apropie cu pași grăbiți de ei. Avem precizat în Scriptură despre Eli și fiii săi că „*ei n-au ascultat de glasul tatălui lor, căci Domnul voia să-i omoare.*” (1 Samuel 2:25)!

4. Dacă continui pe calea aceasta a neascultării, vei ajunge să fii condamnat în Iad pentru veșnicie, căci ai lepădat legământul care promitea viața veșnică tuturor celor ce cred și ascultă de Evanghelie și ți-ai asigurat astfel mânia și răzbunarea lui Dumnezeu, care se va revărsa peste toți cei care trăiesc în neascultare de Dumnezeu și de părinții lor.

Copil nenorocit! Ți-am trimis această carte ca să te conving de starea ta înaintea ca mânia și răzbunarea lui Dumnezeu să te ia pe neașteptate! Eu sunt cu totul străin de amenințările pe care Domnul le face, dar știu mai bine ca tine ce te așteaptă și ce fel de întâlnire vei avea curând cu Dumnezeu. M-am străduit să pun suflet în a observa ce soartă stă și te așteaptă la ușă. Știu că, în timp ce tu îți continui umblarea însetată după plăcerile tale stricate, distrugerea veșnică te vânează clipă de clipă și te va ajunge din urmă pentru a te distruge. Eu nu îndrăznesc să îmi condemn sufletul prin a nu te avertiza și prin a te scuti de a auzi despre acele păcate care îți vor aduce condamnarea sufletului. Copiii nebuni pot să râdă acum, când aud spunându-li-se de moarte, Iad și judecata care vine. Când slujitorii Evangheliei sună trâmbița în urechile acestor copii, pentru a-i avertiza de aceste lucruri, ei pot să râdă „ha, ha”, fiindcă diavolul îi ispitește pe copiii lui să se amuze de lucrurile de care până și el tremură. Dar când îmi amintesc cum v-am văzut pe unii dintre voi, cu privirile voastre îndreptate în jos, rușinate – cum spune și Iov despre păcătosul care este dat pe față – ca și cum ați fi

văzut grozăviile umbrei morții când părinții voștri muritori v-au descoperit în păcatele voastre, nu pot să nu mă gândesc la ce fețe veți face și la cum veți fi doborâți, la felul în care atitudinile voastre obraznice se vor transforma în rușine, cum curajul vostru va păli, când veți cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.

C. CALEA ÎNAINTE

În ultimul rând, vreau să te încurajez și să te conving să urăști și să abandonezi păcatele tale, astfel ca să poți scăpa de pierzarea sufletului tău. Te încurajez să te pocăiești și să crezi în Isus ca și ceilalți sfinți ai lui Dumnezeu, astfel încât să poți fi mântuit, și asta înainte ca să te trezești că vrei să te pocăiești alături de cei condamnați, în Iad, și alături de diavoli care cred, dar care doar se cutremură. Pentru aceasta, vreau să te conving de nebunia ta și apoi să te ghidez cum să obții înțelepciunea adevărată.

1. Nebunia ta

În primul rând, vreau să te conving de nebunia ta. Ai observat versetul biblic de la început, care spunea că un fiu rău este un fiu nebun. Dumnezeu, care te cunoaște cel mai bine și care te judecă cel mai corect, spune despre tine că ești nebun și că toată lumea nu are de ales decât să fie de acord cu judecata Lui. Când vei ajunge să descoperi că ești părtaș aceluiași destin ca toți ceilalți nebuni, vei ajunge tu însuși să

te recunoști drept nebun. Și până când nu te vezi nebun, nu poți fi înțelept. Apoi, ca să te poți vedea, ca într-o oglindă, că ești nebun, îți propun următoarele 5 întrebări. Și, după cum Dumnezeu i-a spus lui Iov, așa îți spun și eu astăzi în Numele Lui: „*Încinge-ți mijlocul ca un viteaz, ca Eu să te întreb, și tu să Mă înveți.*” (Iov 38:3).

a. *Nu ești tu cumva nebun prin faptul că, în felul tău de trăire și în inima ta, negi existența lui Dumnezeu?* Nu există nebun mai de joasă speță ca acela care „*zice în inima lui: ,Nu este Dumnezeu!’*” (Psalmii 14:1). Un astfel de om spune, cu alte cuvinte, că nu există credință, nu există păcat, nu există Rai și Iad; mai mult, el spune chiar despre sine că nu este nimic și că nu există ceruri, nu există pământ, nu există oameni, nici animale, nici alte creaturi. Căci, dacă Dumnezeu nu există, nu poate exista nimic altceva. Astfel, ai ajuns ca numele nebunilor să fie scris pe fruntea ta, după cum este scris: „*Și pe orice drum ar merge nebunul, peste tot îi lipsește mintea, și le spune tuturor că este un nebun!*” (Eclesiastul 10:3).

b. *Nu ești nebun când faci o alegere atât de bună?* Faptul că ai posibilitatea să alegi între viață și moarte, între binecuvântare și blestem, este o favoare infinită care îți este oferită de Dumnezeu... Dar toate acestea, spunea Solomon cândva, nu au nicio valoare când sunt puse în mâna unui nebun care nu își pune pe inimă să acționeze în baza lor (Proverbe 17:16).

Ia aminte la aceasta: există două feluri de simțăminte în toate ființele omenești, și aceste ființe se clasifică în înțelepte sau nebune în funcție de ce fel de simțăminte își aleg. Sunt pe de-o parte simțămintele de unitate, dragoste, dorințe sfinte, încântare, care toate unesc inima cu lucrurile iubite. Dar sunt și simțăminte precum cel de dezbinare, de ură și mânie, care separă inima de lucrurile pe care ar trebui să le iubească. Nu ești tu, așadar, un nebun cu adevărat monstruos prin faptul că Îl urăști și Îl disprețuiești pe Dumnezeu, Cel care te poate răscumpăra și pe Care ai toate motivele din lume să Îl iubești, să dorești să fii al Lui și să te bucuri de El? Nu ești nebun ca, în aceste condiții, să iubești păcatul, să ți-l dorești și să găsești plăcere în păcat, în diavolul, în moarte și în Iad, pe care ar fi normal să ai toate motivele să le urăști spre binele sufletului tău? Faptul că iubești aceste lucruri care sunt cu totul vrednice de disprețuit și că urăști lucrurile care sunt vrednice de iubit nu constituie decât un argument simplu, care demonstrează nebunia ta.

c. Nu ești nebun să suferi totul pentru a te înșela singur? Scriptura îți spune că diavolul este un înșelător. De asemenea, ea îți vorbește despre înșelătoria inimii tale, despre amăgirea păcatului, a bogățiilor, a vinului și băuturilor tari, a curvelor, care promet plăceri dar nu conduc decât la pierzare și la groapă; despre amăgirea limbii mincinoase, care promite că minciuna îți va sluji drept turn de apărare dar în final se dovedește a avea picioare scurte; despre amăgirea furtului și a

câștigului necinstit, care pare dulce la început, dar după aceea nu este decât pietriș în gură. Cu toate acestea, în ciuda rușinii, a rănilor, a zdrențelor și a chinurilor conștiinței care au venit peste tine când te-ai încrezut în ele, tu încă îți pui nădejdea în ele și le tolerezi în viața ta ca să te amăgească în continuare, să te mintă cu privire la Dumnezeu și la Hristos, și să te înșele cu privire la sufletul tău, la cât timp ai la dispoziție pentru a te pocăi și cu privire la Rai.

d. Nu ești tu un nebun fiind atât de hotărât îndreptat către pierzarea și distrugerea proprie? „Gura nebunului îi aduce pieirea și buzele îi sunt o cursă pentru suflet” (Proverbe 18:7). „Buzele nebunului îi aduc pieirea” (Eclesiastul 10:12). Și tu ești atât de ferm îndreptat către propria pierzare, când inima îți crește în mânie și ură împotriva părinților tăi și a slujitorilor din biserică, ca și a tuturor celor care se străduiesc ca să te salveze din situația ta. Tu îi consideri pe aceștia drept cei mai mari dușmani ai tăi, ei, care nu vor să te lase să ajungi un blestemat. Copile netrebnic! Pune-ți deoparte măcar o oră, timp în care să iei în considerare cu toată seriozitatea situația ta veșnică, și vei vedea că sunt motive să te condamni singur laolaltă cu toată mulțimea de nebuni mândri și proști, atunci când crezi că poți să Îl dai tu jos pe Dumnezeu și să fii tu mai grozav decât El, Împărăția Lui și credința în El, și atunci când pui mai mult preț pe poftele tale păcătoase, pe minciunile și lucrurile de nimic, pe care le consideri mai valoroase decât fericirea și viața veșnică a sufletului tău.

e. Nu ești tu un nebun câtă vreme nu te pregătești cu nimic pentru moartea și judecata care sunt gata să vină asupra ta? Pentru a fi convins de asta, află că oamenii care se pregătesc pentru moarte și judecată, fac acest lucru prin credință, pocăință și sfințenie, astfel ei devenind moștenitori ai promisiunilor Evangheliei. Numai aceștia au dreptul la acea slavă pe care Dumnezeu le-o va da, în acea măreață zi. Dar, câtă vreme oamenii se află sub mânia și blestemul lui Dumnezeu, ei se pot considera nepregătiți și pot fi siguri că sunt condamnați la acele chinuri veșnice de care ne avertizează Scriptura, care vor fi puse în practică odată cu moartea și judecata lor.

Acum, cercetează-te în aceste lucruri, și vei putea vedea astfel cât de nebun ești să nu te pregătești pentru acea zi. Căci dacă ai fi pregătit, ai avea acces într-o lume unde toți te vor iubi. Dumnezeu, Hristos, toți îngerii și sfinții te vor iubi, și vei fi sfânt și binecuvântat pe vecie prin dragostea lor pentru tine și a ta pentru ei. Dar te va prinde nepregătit, vei fi aruncat într-o lume unde toți te vor urî și unde vei urî tot ceea ce este sfânt și binecuvântat. Dumnezeu te va urî acolo și va fi un foc mistuitor pentru tine. Demonii și toți cei condamnați din Iad te vor urî, și tu pe ei.

Vedem că Mântuitorul nostru l-a denumit nebun (Luca 12:20) pe acela care are parte aici pe pământ de o viață ușoară și de huzur vreme de mulți ani, dar care își va pierde

sufletul chiar în acea noapte. Apoi El ne vorbește despre nebunia fecioarelor care erau nepregătite pentru acea măreață, teribilă și neașteptată strigare: „*Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*” (Matei 25:6).

Sărmane copil! Lasă aceste lucruri să pătrundă în inima ta. Moartea este sigură; ziua morții este fixată mai clar decât ziua nașterii tale și, după cum ziua nașterii tale a fost păstrată pentru momentul oportun, tot așa ziua morții tale va veni la vremea ei. Nu poți să faci ca moartea să fugă de la tine, deși poți să îți îndepărtezi din minte gândul morții.

Ia aminte și la faptul că moartea este aproape. Orice ai gândi cu privire la viața ta, ea nu este decât ca un abur, ca o umbră sau ca un fum, după cum spune Dumnezeu.

Chiar dacă ai pune moartea cât mai departe de tine, totuși ea nu este decât la depărtare de o bătaie de inimă. Doar o zi sau o oră pot pune punct timpului pe care îl ai la dispoziție ca să te pocăiești, ca să se închidă ziua harului și a mântuirii față de tine și să fii trimis în acea lume unde nu mai poți fi născut din nou.

Acum sfidezi moartea, ca și cum ai stăpâni peste ea; acum batjocorești harul, râzi când auzi de Ziua Judecății și ridiculizezi focul veșnic. Dar când Dumnezeu va aduce asupra ta propria ta stricăciune (Ieremia 14:16), va fi prea târziu ca să te vezi nebun, căci atunci nu vei avea altceva de făcut decât să culegi rodul nebuniei tale.

2. Cum să obții înțelepciunea adevărată

Am ajuns, iată, la momentul când vreau să îți ofer câteva sfaturi despre cum să ajungi să fii un copil înțelept, astfel încât să îți fie bine și tatăl tău să fie bucuros de tine și să nu fii o povară pentru mama ta.

1. *Nu îndrăzni să îți amâni pocăința.* Nu este încă prea târziu să te pocăiești, atâta vreme cât încă Dumnezeu te cheamă la pocăință și îți oferă timp pentru asta. „*Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii*” (2 Corinteni 6:2). Dumnezeu, Hristos, îngerii, Biserica, și părinții tăi suferinzi sunt toți gata să te primească cu dragoste și bucurie. Dar curând va fi prea târziu să te pocăiești, deși niciodată nu ar fi prea devreme. Dragă copile! Fie vei fi convins de faptul că Dumnezeu minte în Cuvântul Lui, și astfel să gândești că ești ferit de Iad pentru că negi Biblia care te avertizează cu privire la el, și astfel să pretinzi că nu ești un copil necredincios, deși cu adevărat asta ești. Fie trebuie să concluzionezi că starea ta prezentă nu este sigură și nici bună și, de aceea, trebuie să te pocăiești, altfel vei fi condamnat.

Poate că diavolul însuși nu te-a ispitit încă să te hotărăști că nu te vei pocăi niciodată ci să te gândești că ai timp suficient pentru asta și, de aceea, că te vei pocăi cândva în timp. Am fost uneori îngrozit să aud copii stricați afirmând curajos că ei nu se îndoiesc că trebuie să fie convertiți, însă urăsc să fie născuți din nou acum. Sunt convins apoi și că

unii se culcă pe-o ureche rămânând alipiți de păcatele lor, dar presupunând că rugăciunile părinților lor pentru convertire și mântuire vor fi ascultate cândva. O, dar cât de mulți au fost aceia care, așa cum spune Solomon, au fost „doborâți de răutatea lor” (Proverbe 14:32) – în ei, avertizările Scripturii au fost împlinite: „*Un om care se împotrivește tuturor muștrărilor, va fi zdrobit deodată și fără leac*” (Proverbe 29:1).

Aș vrea să îți pun aici câteva întrebări. De ce ai continua chiar și un moment în păcatele tale de care trebuie să te pocăiești, de ce ai amâna aceasta, câtă vreme, după pocăință, vei avea motiv să te bucuri veșnic și să Îl binecuvântezi pe Dumnezeu? Nu ești suficient de stricat ca să insiști să vrei să fii și mai stricat? Nu te-ai pângărit tu suficient, nu L-ai provocat suficient până acum pe Dumnezeu, nu L-ai respins suficient pe Hristos până acum și nu ți-ai rănit suficient de mult părinții până acum? O, suflete sărman! Dacă ai mai avea de trăit o singură oră, timp în care ai ști sigur că trăiești și că nu te vei duce în Iad; o singură oră pentru a-ți spune că păcatul este mai bun decât harul și că, deci, ar fi mai bine să fii copil al diavolului decât copil de Dumnezeu; sau dacă ai avea posibilitatea să intri în Împărăția lui Dumnezeu și astfel să îți începi viața veșnică cu o oră mai devreme – cum ai prefera să te folosești de acea oră pentru a o cheltui pe poftele tale lumești! Dar, dacă nu vrei asta, atunci oprește-te chiar acum, și fă ca acum să începi să crezi, să te pocăiești și să

trăiești o altă viață, îndreptându-ți fața către Rai cu o decizie de neclintit de a umbla pe calea credinței și a ascultării până vei ajunge acolo.

2. *Judecă singur dacă ai motive mai temeinice să ascuți de diavolul sau să te supui lui Dumnezeu*, după cum au spus apostolii către persecutorii lor: „*Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu*” (Faptele Apostolilor 4:19). Așa îți spun și eu, judecă tu singur dacă este drept să ascuți de diavolul mai mult decât de Dumnezeu. Ia aminte la aceasta: Dumnezeu are autoritatea să îți poruncească, căci El este Creatorul tău, Păstrătorul și Răscumpărătorul tău; Îi datorezi ascultare. Dar diavolul nici nu te-a creat, nici nu te-a păzit până azi și nici nu te-a răscumpărat, și astfel nu are nici un drept să îți poruncească. Ia în considerare apoi faptul că toate poruncile lui Dumnezeu sunt porunci ale dragostei Sale, căci El nu îți poruncește doar în calitate de Domn al tău, ci și în calitate de Tată și Mântuitor. De aceea, El îți poruncește să Îl consideri drept Dumnezeu și fericirea ta, să Îl ai pe Fiul Său Isus Hristos drept Mântuitorul tău din toate păcatele, fiind astfel sfânt și binecuvântat pe veci. Dar diavolul îți poruncește mânat de ură și răutate: toate poruncile sale sunt poruncile unui ucigaș și, de aceea, el îți poruncește cu scopul ca să te pângărești, să te distrugi și să te condamni singur. El îți poruncește să fii orb și ignorant, să Îl urăști și să Îl batjocorești pe Dumnezeu și pe Hristos, și să iubești păcatul,

moartea și Iadul. Ia aminte și la faptul că Dumnezeu este capabil să răsplătească ascultarea ta și să pedepsească neascultarea. El este singurul Dătător de lege, singurul capabil de a te mântui sau de a te distruge (Iacov 4:12). El te poate încorona cu slavă veșnică dacă ascuți de El sau te poate arunca în flăcările veșnice dacă nu I te supui. Dar diavolul, care este el însuși blestemat și chinuit, el nu te poate face fericit sau ruinat dacă îl respingi.

3. Privește la marea diferență între copiii înțelepți și sfinți, care trăiesc în ascultare de Dumnezeu și de părinții lor, și tine, care trăiești în răzvrătire față de ambii. Nu bogăția, nici sărăcia, frumusețea sau urâciunea, boala sau sănătatea, ci păcatul și harul sunt lucrurile care diferă între tine și aceste persoane. Trebuie să Îl cunoști pe Dumnezeu și pe Hristos, altfel nu poți înțelege valoarea unui sfânt sau deșertăciunea unui păcătos. Ai putea să privești la familia ta și să vezi că unii dintre frații și surorile tale arată ca niște plante plăcute și roditoare la masa tatălui vostru, pe când tu ești ca o buruiană și ca un spin în familia ta. Ei sunt coroana și bucuria părinților voștri, pe când tu ești dezastrul lor. Poți vedea că ei sunt sămânța pe care Dumnezeu a binecuvântat-o, dar în ce te privește, nu ai decât motive să vezi că ești judecat a fi un blestem pentru această generație.

Sărmane copil! Este mai bine să fii precum Cain decât ca Abel? Sau să fii precum blestematul Canaan mai degrabă decât asemenea lui Sem? Ca Ismael mai bine decât ca Isaac?

Ca Esau mai degrabă decât ca Iacov? Nu sunt sufletul și trupul tău la fel de prețioase ca și cele ale surorilor și fraților tăi? Ai putea concluziona că diavolul, păcatul și lumea sunt mai bune pentru tine decât sunt pentru ei? Nu sunt moartea și judecata la fel de aproape de tine pe cât sunt de ei? Nu ai la fel de multe motive să-L iubești și să ascuți de Dumnezeu și de părinții tăi? Ai putea să îți permiți să pierzi Raiul și să înduri chinurile Iadului mai bine decât ei? Dacă nu, atunci de ce n-ai fi la fel de credincios ca ei?

4. Tot ceea ce faci, fă ca și cum ai vrea să fie cunoscut de toți oamenii. Dacă n-ai vrea ca părinții tăi, patronii tăi, ceilalți oameni, prietenii tăi și rudele tale să știe de minciunile, poftele, furturile, profanările tale față de Ziua Domnului, și despre tovarășii tăi stricați, atunci nu practica aceste lucruri. Nu ai de ce să te temi de aceia care știi că ești sfânt, drept, serios și modest; credința își poate arăta fața luminoasă înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. Dar păcatul te face să te furișezi, să fii laș, să te ascunzi și să te temi. Își pune amprenta dezonoarei și a rușinii pe fața ta și te umple de oroare și de consternare atunci când ești descoperit.

Ia în considerare cu seriozitate faptul că toți cei de la care ți se trage cea mai mare rușine și ruină te cunosc deja. Demonii te cunosc și te vor acuza, te vor batjocori și te vor chinui pentru aceleași păcate către care ei te-au ispitit. Ei nu te vor ajuta să îți ascunzi păcatele când vremea harului, a pocăinței și a iertării va fi de domeniul trecutului. Inima și

conștiința ta te cunosc și se vor trezi din somnul la care le-ai pus în prezent și te vor condamna. Dumnezeu, care este mai mare peste tot, El te cunoaște, iar toate păcatele tale tainice sunt văzute înaintea feței Lui. El le va aduce pe toate la judecată: ele vor fi văzute atunci pe deplin înaintea îngerilor și a demonilor, a sfinților și a păcătoșilor, și toți vor vedea cine ești cu adevărat.

5. De aceea *nu te comporta acum așa cum n-ai îndrăzni să te porți în clipa morții tale*. Credința și evlavia trebuie mereu mărturisite înaintea lui Dumnezeu, a îngerilor și a oamenilor: „Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire” (Romani 10:10). Dar cât de monstruos trebuie să fii chiar față de tine, dacă tot ce poți mărturisi despre tine este stricăciunea ta? Dacă ai citi aceste rânduri la doar o oră înainte de a muri și ai spune: „Acum voi cădea în mâna Dumnezeului celui viu; și când ceasul va suna următoarea oră, va trebui să dau socoteală înaintea Judecătorului întregii lumi”. Ai îndrăzni cumva să spui - „Mărturisesc că sunt unul dintre cei care Îl urăsc pe Dumnezeu, unul dintre copiii diavolului și un disprețuitor al părinților mei sfinți, și că am ales calea către Iad”?

6. *Gândește-te la ce vei spune când vei da socoteală pentru că ai fost o povară atât de grea pentru pământul acesta și pentru a fi acuzat de toate lucrurile care privesc viața ta*. Sunt toate acestea pentru tine ca râia și ca bubele de pe trup, sau

ca fumul acela ucigător, ori ca o boală infecțioasă în casa și familia unde te afli? Sau seamănă ele cu buruienile dintr-o grădină, care înăbușă și deranjează locul unde te afli? Vei plăti, dragule, într-o zi, pentru toate suspinele, suferințele și lacrimile pe care le-ai cauzat părinților și prietenilor tăi. Te va înțepa aprig numai gândul că ai pierdut atât de multe persoane; că părinții, frații și surorile tale au fost sărăciți și împovărați din cauza poftelor tale păcătoase și costisitoare; că vei fi motivul pentru care prietenii tăi stricați vor blestema ziua în care te-au cunoscut; că, prin tovărășia cu ei, ai umplut și inimile multor altor părinți cu suspine și amărăciune, când le-ai infectat, le-ai pângărit și le-ai distrus copiii. Mă gândesc că toți aceștia îți vor spune ca și Iosua lui Acanș „*Pentru ce ne-ai nenorocit? Și pe tine te va nenoroci Domnul azi*” (Iosua 7:25).

7. În ultimul rând, vreau să îți pun această ultimă întrebare: Ce-ai vrea să faci părinții tăi cu tine? Dragostea lor pentru tine îi determină să fie îngrijorați continuu de soarta ta – dar ei pur și simplu nu mai știu ce să se facă cu tine, căci toate modalitățile pe care le-au folosit spre binele tău n-au făcut decât să agraveze vinovăția ta și suferința lor. Câtă vreme ai locuit împreună cu ei, ai încălcat toate sfaturile și regulile pe care ei le stabiliseră în familie. Fie că te aflai la masă, fie la închinarea în familie, umpleai acele locuri cu păcat. Ți-ai neliniștit părinții, le-ai irosit averea, ți-ai pângărit sau necăjit frații și surorile și ai creat zi și noapte tulburare

în familie. Când te-au trimis la școală, ai chiulit, ți-ai întristat și dezonorat profesorii, i-ai înrăit pe colegi, și ai fost o pa-coste și o sursă de scandal în școală. Când te-au trimis să fii ucenic, să înveți o meserie, l-ai urât pe patron și ai făcut numai rele, fiind ca o rană pentru familie. Dacă ai fost trimis la facultate, ai fost oaia neagră a acesteia, și colegii s-au săturat de tine până într-acolo încât ai fost exmatriculat! Când, după toate acestea, ai fost trimis de părinții tăi să lucrezi pe vapor, ateismul și stricăciunea unora dintre marinari ți-au făcut mai mult rău decât ar fi putut să îți facă toate creaturile din apele adânci ale mării; așa că, iată-te întors acasă, la fel ca marea când începe să fie agitată – mai violent și mai distrugător ca înainte. Astfel, sărmanii tăi părinți nu pot face nimic decât să își petreacă zilele lor plângând pentru păcatele tale, rugându-se pentru mântuirea ta, străduindu-se să suporte cu răbdare ruina ta, și mulțumindu-se să trăiască și să moară ca niște părinți ai nebunilor!

UN CUVÂNT DE FINAL

Acum, copile, îmi voi lua rămas bun de la tine și te voi lăsa în mâna lui Dumnezeu, cu care vei avea de-a face pentru veșnicie. El este Dumnezeul care va pleda cauza propriului Său Nume, a onoarei și credinței față de tine, și Cel care le va lua apărarea părinților tăi necăjiți. El este un Dumnezeu de a cărui mânie nu poți scăpa, și pe care nici nu o poți suporta. Te afli într-un război între tine și El! Dacă poți să te arăți mai mare, mai înțelept, mai puternic și mai bun decât El, atunci continuă așa – însă scopul întregului meu discurs de aici este acela de a te convinge să crezi, să te pocăiești și să ascuți de Evanghelie – și astfel să faci pace cu Dumnezeu prin Isus Hristos.

Spre încurajarea ta, te asigur că harul lui Dumnezeu și meritele lui Hristos sunt suficiente pentru a te mântui din toate urâciunile tale oribile, și să te facă la fel de inocent ca și cum ai fi acum un nou născut. Dumnezeu, Hristos, îngerii, părinții tăi, prietenii și toți sfinții sunt gata să se bucure de convertirea și mântuirea ta, iar toate stricăciunile tale nu vor

mai fi menționate vreodată împotriva ta. Când te vei întoarce hotărât la El, Dumnezeu (așa cum este El reprezentat în pilda fiului risipitor) te va întâlni cu milă, va cădea pe umerii tăi și te va săruta, și te va bucura cu toate binecuvântările Evangheliei, spunând, „*acest fiu al meu era mort, și a înviat; era pierdut, și a fost găsit*” (vezi Luca 15:24).

SCURTĂ BIOGRAFIE A LUI EDWARD LAWRENCE

Edward Lawrence (1623-1695) a fost un pastor din gruparea așa-numiților „neconformiști”. A studiat la Colegiul Magdalene din Cambridge, a fost ordonat vicar de Baschurch în 1648 și a fost înlăturat de la predicare în 1662 prin Legea Uniformității din Anglia. El a fost apreciat și iubit de alți puritani, precum Matthew Henry și Nathaniel Vincent. Lawrence s-a născut la Moston, Shropshire, Marea Britanie.

În versiunea inițială din 1681, autorul scria următoarea dedicație pe prima pagină a acestei cărți:

„Copiilor mei iubiți: Deborah, Samuel, Edward, John, Thomas, Elizabeth, Mary, Benjamin, Nathanael; și tuturor copiilor care au părinți creștini.”

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, după cum urmează:

1) Dă mai departe această carte! "Fără plată ați primit, fără plată să dați".

2) Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 170 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.

3) Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA prin a vizita pagina noastră de Facebook la www.facebook.com/MagnaGratiaRomania și prin a te abona pe website, așa încât să fii anunțat când publicăm noi resurse.

4) Spune și altora despre lucrarea noastră.

5) Roagă-te pentru noi.

6) Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, www.magnagratia.org/donatii.html

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.
Mulțumim!